

Đại Thần, Nhĩ Lão Bà Điều Liểu

Contents

Đại Thần, Nhĩ Lão Bà Điều Liểu	1
1. Chương 1	1
2. Chương 2	4
3. Chương 3	5
4. Chương 4	7
5. Chương 5	9
6. Chương 6	11
7. Chương 7	13
8. Chương 8	14
9. Chương 9	16
10. Chương 10	17
11. Chương 11	19
12. Chương 12	21
13. Chương 13	22
14. Chương 14	24
15. Chương 15	25
16. Chương 16	27
17. Chương 17	29
18. Chương 18	30
19. Chương 19	32

Đại Thần, Nhĩ Lão Bà Điều Liểu

Giới thiệu

Thể loại: Đoàn văn, hiện đại, võng du, nhất thụ nhất công, công sủng thụ, ám áp, cao H, HE. Couple: Trình Dật x Đoàn

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/dai-than-nhi-lao-ba-dieu-lieu>

1. Chương 1

“A...ha... Ca ca... Sờ chỗ này của em... Ôô... Thật thoải mái...”

“A... Phía trước... Phía trước thật là khó chịu... Làm sao bây giờ...”

“Tự mình sờ a.” Nam nhân đột nhiên xấu xa cười đáp.

“Thế nhưng... Em sẽ không...” Bị kích thích đến phát khóc, thanh âm của thiếu niên hàm chứa điểm ủy khuất cùng nôn nóng.

“Ngay cả việc tự an ủi cũng chưa từng làm qua sao?”

“Tự mình lộng... Không được... Dường như nó càng ngày càng trưởng... Muốn ca ca...”

“Sắp vào phía sau của em? Đem em làm đến bắn ra sao... Tiên Nhi...” Thanh âm trầm thấp của nam nhân vang lên, sau đó chính là luật động mãnh liệt cùng với tiếng thở dốc hỗn loạn mà *** mỹ của hai người, trong nháy mắt cả hai đều rơi vào một hồi tình ái thiên hôn địa ám.

※

A! Lại bắn! Buổi sáng vừa thức dậy điều đầu tiên mà Đoàn Nghị Quân nhìn thấy chính là chăn nệm của mình đều bị dính bắn, còn có dấu vết khả nghi ở phía trên nữa. Vật đằng trước của mình đã sớm mềm xuống, thế nhưng lỗ nhỏ phía sau thật giống như vẫn còn mang theo dư vị của giấc mơ tối hôm qua, nó đã chảy ra không ít nước, hiện tại còn có cảm giác hơi ngứa ngứa. Chính mình cũng không dám đem ngón tay cắm vào, suy nghĩ một chút cũng chỉ có thể nhanh chóng vọt vào phòng tắm mà thôi.

Không biết đây đã là lần thứ mấy mình mơ thấy loại giấc mơ này rồi! Thật sự là rất xấu hổ nha... Đoàn Nghị Quân một bên ngâm mình trong bồn tắm lớn một bên đỏ mặt suy nghĩ. Quan trọng nhất chính là cách xưng hô ca ca ở trong giấc mơ kia... Tuy rằng không thể nhìn thấy rõ gương mặt của nam nhân... Thế nhưng cách xưng hô kia cậu lại nhớ thật rõ ràng, chính là một câu “Ca ca” mang theo tiếng khóc nức nở, còn có người đỏ mặt bên tai mình kêu “Tiên Nhi”! Chỉ mới nhớ tới đây thôi suýt nữa đã khiến Đoàn Nghị Quân cương lên rồi! Không được, nếu cứ tiếp tục như vậy thì cậu phải làm sao đây! Muốn cậu như thế nào để đối mặt với người kia a! Chẳng lẽ đến khi nhìn thấy người đó cậu cũng không thể nói chuyện tự nhiên với người ta được nữa sao!

Mặc dù là nghĩ như thế nhưng Đoàn Nghị Quân vẫn tắm xong rất nhanh, sau đó lập tức chạy đi mở máy vi tính.

Hôm nay là cuối tuần a. Không biết anh có ở nhà không... Cũng không biết anh có bận rộn việc gì không a...

Vừa mới đăng nhập vào trò chơi, cậu liền phát hiện vậy mà có rất nhiều người đang treo máy. Đoàn Nghị Quân tìm kiếm trong danh sách bạn bè một chút, quả nhiên đã tìm thấy anh, trong lòng nhất thời một trận kích động, hầu như không chút suy nghĩ liền gửi tin nhắn qua.

Ma Dực : Sao em lại đột nhiên đăng xuất vậy? Có phải thân thể cảm thấy khó chịu không??

Ma Dực : Vẫn còn ở đây sao? Người đâu rồi?

Trong ngực Đoàn Nghị Quân nhất thời tràn ngập một trận ngọt ngào! Đồng thời lại cảm thấy có chút ngượng ngùng, anh ấy rất lo lắng cho mình... Thật vui vẻ, thế nhưng phải nói với anh ấy như thế nào đây... Bởi vì lần trước lỡ xem phải một tác phẩm có nội dung không mấy lành mạnh, kết quả cậu thực sự chạy lên taobao(*) mua một món đồ này nọ(*), tối hôm qua sau khi dùng xong cúc hoa của cậu vẫn còn rất ngứa... Mới dẫn đến tình trạng cậu phải sớm bò lên giường mà chịu giằng co cả đêm, lại còn mơ thấy giấc mộng kia... Loại lý do này có thể nói với anh được sao!

Thiên Hạ Tầm Tiên : Em lên rồi đây, không có việc gì đâu ca ca _(:! ”)_

Ma Dực : Đã lên rồi sao? Không có việc gì thì tốt rồi.

Lúc này bên phía công hội cũng đang bắt đầu sôi nổi lên.

Tường Giác Sở Chi Cúc : Ái da, Tiên Nhi lên rồi? Mau nói xem sao em lại đột nhiên đăng xuất vậy, đã làm chuyện tốt gì rồi nha?

Diên Cúc Đảo Huyết : Đúng vậy đúng vậy, Ma ca ca nhà em tối hôm qua thế nhưng rất lo lắng cho em đó nha.

Dưa Đoạn Thiên Hạ : Tối hôm qua đại thần dưới cơn nóng giận đã đem người của “Ám hội đồng minh” đều tuyệt sát, chắc chắn, cái kiểu ỷ mạnh kia thật làm cho người khác bội phục mà. Tiên Nhi em ngày hôm nay xem xem làm thế nào mà lo liệu đi.

Diên Cúc Đảo Huyết : Đúng nha, Tiên Nhi... Ca ca sinh khí... Coi chừng bị “ăn tươi nuốt sống” luôn đó nha.

Ma Dực : Được rồi, mọi người không nên khi dễ Tiên Nhi.

Trên ID Ma dục đột nhiên xuất hiện một đồng chim sẻ, mọi người lần thứ hai nổ tung rồi.

Diên Cúc Đảo Huyệt : A a, đại thần tới a!

Thiên Hạ Tầm Tiên : Ca, xin lỗi...

Ma Dục : Không có việc gì.

Tường Giác Sổ Chi Cúc : Chối mù mắt rồi...

Ma Dục : Tiên Nhi, để anh dẫn em đi luyện cấp.

Thiên Hạ Tầm Tiên : Hảo!

Thế là trên màn hình biến thành cảnh tượng một tiểu thái điều(*) bạch y phiêu phiêu đi theo phía sau môn một đại thần trang bị cấp cao, vui vẻ chạy đi luyện cấp. Lưu lại đằng sau là một nhóm người với hai hàng máu mũi chảy dài trên mặt.

Thấy bản thân cạo cạo điểm kinh nghiệm mà được thăng cấp, Đoàn Nghị Quân trong lòng tràn đầy vui mừng mà nhảy nhót.

Thiên Hạ Tầm Tiên : Đại thần thật là lợi hại!

Ma Dục chỉ trả lời cậu bằng một cái mỉm cười đầy cứng chiều, anh cũng không có nói thêm gì nữa, sau đó hai người chuyên tâm cày phó bản. Nhìn trên màn hình kỹ năng hoa lệ, đại thần với trang bị hạng nhất, hầu như có thể tưởng tượng bộ dáng anh đằng sau chiếc máy vi tính kia, không biết trên mặt anh sẽ có loại biểu tình gì đây, bất quá thao tác trên tay nhất định là rất đẹp đi. Độ linh hoạt này khẳng định là những tiểu thái điều cỡ cậu theo không kịp rồi.

Liên nghĩ tới giấc mơ tối hôm qua, gương mặt Đoàn Nghị Quân trước máy vi tính trong nháy mắt trở nên nóng rực, cũng bởi vì ... đồng thời do mãi suy nghĩ đến chuyện kia, động tác trên tay cậu cũng theo đó mà chậm đi một ít, may là tinh thần tỉnh táo lại đúng lúc, thật may mắn vì đại thần không thấy bộ dáng bây giờ của mình nha. Không thôi khẳng định là mất mặt muốn chết rồi.

Ma Dục : Có phải em cảm thấy mệt rồi không? Tiên Nhi nên đi ăn cơm đi, buổi chiều lại chơi tiếp.

Thiên Hạ Tầm Tiên : Ân, hảo. Ca ca, em đi nấu cơm đây. Bái bai.

Ma Dục : Hảo. Bái bai.

Thoát khỏi trò chơi, trong lòng Đoàn Nghị Quân vẫn là ngọt ngào, bởi vì này giờ được nói chuyện với anh lâu như vậy làm cậu cảm thấy thật hưng phấn. Mỗi lần nghĩ đến cũng nhận không được mà cảm khái chính mình thật may mắn, kỳ thực lúc trước khi bắt đầu chơi trò này, nguyên nhân chủ yếu cũng bởi vì Ma Dục, lúc đó thấy bạn học của mình chơi, chứng kiến bọn họ bị đại thần với động tác linh hoạt cùng kỹ năng hoa lệ giết sạch chỉ trong vài giây, nếu không phải do sợ chính mình sẽ bị bạn bè đánh, cậu thực sự rất muốn không kiêng nể gì mà tán thưởng đối phương một phen. Đến khi chính mình len lén đăng ký một nhân vật để chơi, chỉ vì muốn có thể tiếp cận với đại thần gần hơn một chút, thế nhưng làm sao cũng không nghĩ tới vận may lại nhanh chóng đến với mình như vậy.

* Mình thấy tên trong trò chơi của các nhân vật trong truyện giữ nguyên theo Hán Việt thì sẽ hay hơn, do đó mình chỉ dịch nghĩa của từng tên ở dưới này thôi:

Ma Dục : đôi cánh thần kỳ

Thiên Hạ Tầm Tiên : tìm kiếm thần tiên trong thiên hạ

Tường Giác Sổ Chi Cúc : ngồi góc tường đếm cúc hoa (cái tên khá là dễ thương hé:)))

qua đoạn thiên hạ : đưa leo cẩu ngang thiên hạ (tên này bị khỏi nói)

Taobao: một trang web bán hàng trực tuyến bên Trung Quốc

Đồ vật này nọ: ý của em Quân chính là *** toy a

~Tiểu thái điều: chỉ mấy người mới chơi, hay còn gọi là gà mờ

2. Chương 2

Khi ấy mình vẫn còn là một tiểu thái điều, ban đầu chỉ biết đi làm nhiệm vụ tân thủ thôn, không nghĩ tới lại có thể gặp được người kia, ngay cả trong trò chơi đều không để cho mình sống yên ổn, mua một tài khoản đến chặn đường cậu. Lúc đó trùng hợp Ma Dực vừa vận đi ngang qua, anh thậm chí còn xuất thủ giải vây cho mình, khi ấy Đoàn Nghị Quân vẫn còn nghĩ rằng bản thân mình là đang nằm mơ. Dụi dụi mắt thật nhiều lần cậu mới chân chính tin tưởng người đó chính là đại thần mà cậu muốn tìm! Cho đến sau này cậu mới biết được, nguyên lai cái tên “Ma Dực” đã sớm vang vọng trong trò chơi Tiên Ma Kỳ Đàm này, hơn nữa trong Tiên Ma Kỳ Đàm anh còn là bang chủ của công hội “Tức Kiếm Đồng Minh”.

Mà kỳ thực Ma Dực cũng không phải là một người dễ dàng thân cận với người khác như vậy, chỉ là lúc đó nhìn thấy một cái tiểu bạch si bị người vây đánh có điểm thảm, hơn nữa rõ ràng là đang ngoạn trò chơi mà còn bị người khác đến gây sự. Cũng không biết tại sao lại như vậy, nhìn thấy người mang một thân bạch y bị người vây lấy khi dễ, anh cảm thấy người nọ có điểm khả ái, cứu cậu hoàn toàn là một chuyện không đáng nói, lại không nghĩ rằng chính việc này đã khởi đầu cho duyên phận của hai người.

※

Đã rất nhiều ngày qua không nhìn thấy anh ấy vào trò chơi...

Đoàn Nghị Quân nhìn nhìn máy tính, biểu tình một trận mất mát, Ma Dực không vào trò chơi, dường như cậu cũng không còn ham muốn chơi game như xưa nữa, dù có nhắn tin thế nào thì anh ấy cũng không trả lời. Nhìn mọi người trong công hội trò chuyện vui đến quên trời đất thế nhưng cậu ngay cả một chút hứng thú cũng không tìm thấy được. Ngực dâng lên từng đợt mất mát, có đôi khi thậm chí sẽ khổ sở đến muốn khóc. Mấy ngày nay mỗi ngày vừa đi học về chuyện đầu tiên cậu hay làm nhất chính là đăng nhập vào trò chơi, thế nhưng đều không nhìn thấy cái tên quen thuộc kia, cậu biết cảm giác mất mát này đại biểu cho cái gì, trước đây khi chưa gặp người này, cậu cũng chưa từng trải qua cảm giác như vậy. Đây chính là cảm giác động tâm đối với một người. Mặc dù chỉ là thông qua mạng internet huyễn, thế nhưng cậu cũng vô pháp kiềm chế bản thân mình lún sâu vào, tuy nhiên đối phương vẫn không biết gì về chuyện này cả. Kỳ thực trong lòng Đoàn Nghị Quân rất là thấp thỏm, cậu biết đa số mọi người trên mạng chỉ đùa giỡn với nhau cho vui thôi, thực tế cũng không có khả năng phát sinh chuyện gì. Cậu thậm chí còn không dám chắc Ma Dực đến tột cùng có phải là gay hay không, tuy trên mạng cái gì cũng có thể nói, nhưng thực tế không phải ai cũng tiếp thu được, Đoàn Nghị Quân vẫn luôn biết mình là gay, dù vậy đại thần anh ấy có lẽ là không giống với cậu. Trong khoảng thời gian từ khi quen biết anh đến nay, hình như anh ấy chưa từng nói qua tính hướng của mình, đều là mọi người trong công hội nói đùa mà thôi, tuy rằng đối với chuyện này đại thần vẫn lãnh lãnh đạm đạm cũng không có biểu hiện tức giận gì, thế nhưng Đoàn Nghị Quân vẫn là lo lắng đối phương chỉ xem mình như em trai, cũng chưa từng suy nghĩ đến phương diện kia.

Ma Dực không có đó đây, Đoàn Nghị Quân cũng hiểu được chơi game không có nghĩa, dứt khoát đăng xuất khỏi trò chơi, lại chơi máy tính một chút. Cậu suy nghĩ một lát, liền tắt máy đi tắm. Trong đầu vẫn luôn nhớ về người kia.

Tắm rửa xong đi ra, Đoàn Nghị Quân ở trên giường cọ vài cái, sau khi lăn mấy vòng, rốt cuộc cậu phát hiện phía sau lại bắt đầu ngứa! Lần trước mình không cẩn thận dùng loại thuốc bôi trơn kia, kết quả không nghĩ tới trong đó có tác dụng thôi tình, làm hại cậu chịu ngứa cả một buổi tối, sau đó còn mơ thấy giấc mộng đáng xấu hổ, đến khi tỉnh lại phía trước phía sau đều ẩm ướt. Lúc mình tắm không biết bản thân lại xảy ra chuyện gì, quỷ tha ma bắt cái đồ vật kia, hiện tại tiểu huyệt đã bắt đầu khép mở, cảm giác ngứa ngáy dần dần lan rộng từ trong ra ngoài, dường như nó đang khát cần được chủ nhân an ủi, yêu thương.

Mặt Đoàn Nghị Quân có chút hồng, kỳ thực đã trải qua nhiều năm rồi kể từ khi cậu nhận biết được tính hướng của mình, thế nhưng cậu lại rất ít khi nào tự an ủi, ngay cả vật đẳng trước cũng hiếm khi chạm vào, cho nên đừng nói đến phía sau. Tuy nhiên từ sau khi quen biết Ma Dực, cậu cũng không biết bản thân mình đã xảy ra chuyện gì nữa, đột nhiên lại có loại dục vọng này, muốn bị nam nhân đặt ở dưới thân hung hăng xỏ xuyên qua.

Tay từ từ đưa xuống phía dưới, vật đẳng trước cũng đã ngẩng đầu lên, vòng qua địa phương trước mặt, sờ đến tiểu huyệt phía sau, quả nhiên khi ngón tay của mình vừa chạm tới, tiểu huyệt kia đã nhanh chóng ngậm

lấy một ngón tay. Đoàn Nghị Quân liền nhớ tới giấc mộng kia, ngực đập thành thịch, cậu có cảm giác dường như nam nhân kia đang lấy ngón tay của anh mà sờ lên cơ thể mình.

“Ân... ngô... Ca ca... Cầm vào đi...” Vùi đầu vào trong chăn, Đoàn Nghị Quân nhỏ giọng kêu lên, cảm giác không khác gì được nam nhân vuốt ve. Ngực một trận xấu hổ.

Bởi vì quá trơn, một đầu ngón tay rất nhanh liền trượt đi vào, tuy mình cực ít chạm vào chỗ đó, nhưng giống như bây giờ cầm vào lại không cảm thấy khó chịu, thậm chí còn có loại thỏa mãn không nói nên lời, cảm giác rối loạn khi này cũng dần dần trầm tĩnh xuống.

Nhẹ nhàng chuyển động, cảm giác kích thích dần dần tăng lên, cảm nhận như vậy khiến cho Đoàn Nghị Quân có chút mừng rỡ, bắt đầu ở bên trong trêu sáo.

“A...ha... A... Lại sâu một chút... Ca ca...” Một bên không tự chủ kéo đầu nhũ của chính mình, lập tức xuất hiện một dòng điện chạy dọc khắp toàn thân, ngón tay kia cũng đi vào càng sâu.

Tưởng tượng thấy mình đang bị người nam nhân kia làm, trong đầu hiện lên khuôn mặt mơ hồ, tuy không nhìn thấy rõ lắm, nhưng lại có thể tưởng tượng được vóc người tinh tráng của anh, cậu biết anh mỗi lần tan tầm đều đi tập thể hình, cũng biết nam nhân cao lớn hơn mình không ít, mỗi lần tưởng tượng như vậy sẽ khiến cho cậu cảm giác như có một đàn nai con đang chạy loạn trong ***g ngực.

Nếu như anh biết cậu thích anh... Lại còn *** đặng như thế... Không biết anh có còn nguyện ý nói chuyện với mình nữa hay không... Cậu vẫn nghĩ sau khi thi vào trường cao đẳng xong sẽ đến thành phố tìm anh... Nhưng đến lúc cậu nói ra thì Ma Dực chỉ là nhàn nhạt trả lời một câu đến lúc đó rồi hãy nói, trước tiên em nên tập trung thi vào trường cao đẳng đi. Ngực đột nhiên có chút trống rỗng, mặc dù thân thể vẫn còn ham muốn, nhưng nội tâm lại trống rỗng đến vô tận.

“Ma ca ca, rốt cuộc anh đã đi nơi nào rồi...” Sau khi phát tiết xong, Đoàn Nghị Quân có chút khó chịu dùng chăn che lại chính mình, kỳ thực cậu đã sớm suy nghĩ xong, lúc điền nguyện vọng thi cao đẳng, cậu sẽ điền tên trường ở thành phố của Ma Dực, mặc dù biết bản thân làm chuyện rất ngu ngốc, ngay cả anh ấy sống ở đâu, tên thật là gì cậu cũng không biết, dù vậy cậu vẫn muốn đi đến chỗ của anh. Cứ cho là cậu khác người đi, thế nhưng chỉ cần nghĩ đến bản thân có thể hô hấp dưới cùng một bầu không khí ở thành phố nơi anh đang sống, cậu cũng đã thỏa mãn lắm rồi.

Ngay từ khi bắt đầu cũng chỉ là một tiểu thái điều theo đuổi đại thần mình ngưỡng mộ mà thôi.

3. Chương 3

Đã là ngày thứ năm rồi, khi Đoàn Nghị Quân về đến nhà đã không còn tinh thần mà mở máy tính lên nữa, nếu không phải do quán tính đăng nhập vào trò chơi, cậu tám phần mười sẽ không chủ động đi mở nó lên. Thế nhưng không nghĩ rằng vừa đăng nhập đã có không ít tin nhắn nhấp nháy.

Ma Dực : Tiên Nhi, thật xin lỗi. Hai ngày trước công ty có việc đột xuất không thể dùng máy vi tính nên không lên với em được, em cũng chỉ còn vài tháng nữa là thi rồi đi?

Đoàn Nghị Quân làm sao cũng không nghĩ tới, anh ấy thế nhưng lại lên? Rốt cuộc mình cũng có thể thoát khỏi tình trạng mấy ngày nay rồi! Trong lúc nhất thời cậu cực kỳ kích động.

Thiên Hạ Tầm Tiên : Ca!

Ma Dực : Tiên Nhi, đến, để ca ôm một cái.

Đoàn Nghị Quân nhất thời đỏ mặt. Bàn tay đang đánh chữ đều có điểm run run.

Thiên Hạ Tầm Tiên : Ca công ty của anh xảy ra chuyện gì? Sao lại gấp gấp muốn anh làm việc nhiều như vậy?

Ma Dực : Nga, chỉ là có một kế hoạch mới thôi, không có việc gì.

Thiên Hạ Tầm Tiên : Vậy bây giờ làm xong rồi sao?

Ma Dực : Còn chưa xong đâu, được rồi, anh lên chính là muốn nói với em chuyện này, ngày mai anh phải đi công tác một chuyến.

Thiên Hạ Tầm Tiên : Hử?? Anh lại phải đi sao? Không thể lên trò chơi nữa??

Thấy anh nói câu kia trong khoảnh khắc ngực Đoàn Nghị Quân lần thứ hai cảm thấy một trận mất mát, cảm giác giống như là từ thiên đường rơi xuống địa ngục vậy. Nghĩ đến việc mấy ngày kế tiếp không thể gặp được anh, trong ngực cảm thấy chua xót không ngớt... Quả nhiên mình đã vô pháp tự kiềm chế a... Thật là một đứa ngu ngốc mà...

Ma Dực : Có khả năng sẽ không lên được, lần này anh đi khoảng chừng nửa tháng.

Thiên Hạ Tầm Tiên : Lâu như vậy sao...

Đoàn Nghị Quân cảm giác mình hiện tại ngay cả đánh chữ cũng không nổi nữa rồi, cả người không khác gì quả bóng bị xì hơi, tuy rằng rất muốn hỏi anh, nếu anh không chơi game em còn có thể dùng phương thức khác để liên lạc không, nhưng nói như vậy có lẽ là rất kỳ quái đi, hai cái đại nam nhân... Qua một thời gian dài mới có thể gặp lại anh khiến cậu khó có thể kiềm chế... Với lại nếu như mình cư xử như vậy có phần hơi thái quá... Không biết anh ấy có thể phát hiện ra chuyện gì không.

Ma Dực : Em không muốn hỏi anh sẽ phải đi công tác ở đâu sao?

Thiên Hạ Tầm Tiên : Vậy anh đi công tác ở đâu...

Hiện tại hoàn toàn là lập lại một cách máy móc, đại não đều bị chiếm lĩnh bởi tin tức ban nãy mà nam nhân thông báo, mới chỉ năm ngày không gặp mà bản thân đã nhớ anh đến mất hồn mất vía, khó có thể tưởng tượng đến việc chia tay nhau tới nửa tháng... Minh đến tột cùng nên dùng cách nào để vượt qua đây...

Ma Dực : F thị.

Hử?? Đoàn Nghị Quân nhất thời mở to hai mắt, nhìn chằm chằm vài giây vào màn hình mà không kịp phản ứng. F thị?? Không phải là anh muốn đến chỗ mình sống đấy chứ?!!

Thiên Hạ Tầm Tiên : Anh muốn đi công tác ở F thị??

Ma Dực : Ân.

Thiên Hạ Tầm Tiên : Em... Em...

Ma Dực : Anh biết em sống ở đâu.

Anh ấy biết... Như vậy không phải là... đại não Đoàn Nghị Quân còn chưa kịp xử lý hết chỗ thông tin vừa rồi, đối phương lại gởi qua tiếp một câu.

Thiên Hạ Tầm Tiên : Ngày mai anh sẽ đi, đặt phòng tại khách sạn quốc tế Duy Tâm, không biết có cách em xa quá không.

Đoàn Nghị Quân còn kém một chút liền trực tiếp ngã xuống đất, ngày mai anh ấy sẽ đến?! Hơn nữa khách sạn kia... Địa phương đó cách nhà mình không quá 500m! Nói cách khác... Minh lập tức có thể nhìn thấy anh ấy? Ý nghĩ này khiến cậu thiếu chút nữa đã đem đầu đập vào máy tính.

Thiên Hạ Tầm Tiên : Em... Em... Chỗ đó không xa nhà của em!!

Ma Dực : Thực vậy sao? Vậy là tốt rồi.

Không biết tại sao, Đoàn Nghị Quân trong đầu đột nhiên xuất hiện một cảm giác không thích hợp, đó chính là biểu tình cười gian của nam nhân kia, dường như anh ấy đã sớm có dự mưu rồi.

Ma Dực : Số điện thoại di động của em là bao nhiêu? Gửi cho anh đi, đến lúc đó cũng dễ liên lạc hơn.

Đoàn Nghị Quân đột nhiên cảm thấy trái tim của mình lại đập loạn lên rồi, đồ mặt nhập số điện thoại di động vào, lại còn nghiêm túc xác nhận thật nhiều lần xem bản thân không có viết sai số nào rồi mới gởi qua cho anh.

Không quá 1 phút sau, điện thoại di động của cậu đột nhiên vang lên. Cả người Đoàn Nghị Quân sột đến mức đều khấn trương hết cả lên, cầm điện thoại đến nhìn vào bên trong, là một dãy số lạ... Vậy đây hẳn là là Ma Dực đại thần đi... Đột nhiên cậu cảm giác tay có chút run.

Biết đối phương gọi tới chỉ là muốn xác nhận một số điện thoại của mình, cũng không phải thực sự muốn mình trả lời, tuy vậy Đoàn Nghị Quân cũng không dám khẳng định lắm, thế nhưng bên kia vẫn chưa dập máy.

Ma Dực : Mở máy đi.

Sau khi thấy chữ này, lần thứ hai khiến Đoàn Nghị Quân khó mà bình tĩnh được, đại thần mang theo cảm giác ôn nhu cùng chút bá đạo làm cậu không thể nào kháng cự, do đó cậu tựa như một cô vợ nhỏ, nhún trả lời.

“Này...” Đoàn Nghị Quân lần đầu tiên cảm thấy khấn trương như vậy, ngay cả khi đi thi cũng chưa từng khấn trương đến mức này. Nếu không phải bản thân cố gắng trấn định lại thì chắc chắn thanh âm của mình sẽ run rẩy như một đũa ngọc vậy, ca ca nhất định sẽ cảm thấy mình rất ngu xuẩn!

“Là anh.” Chỉ với hai chữ ngắn ngủi, lại phi thường từ tính dễ nghe đập vào tai Đoàn Nghị Quân, trong nháy mắt chỉ bởi vì hai chữ của nam nhân khiến từ mặt tới cổ của cậu đều chuyển thành màu hồng, Đoàn Nghị Quân dám chắc rằng cậu sống qua 18 năm thế nhưng chưa từng có lần nào lại mặt mặt như thế!

“Ma... Ma Dực...” Nhất thời miệng lưỡi mạnh dạn hơn một chút, thế nhưng cậu lại không biết nói cái gì thì tốt.

“Àn. Em nên kêu anh là ca thì hay hơn.”

“Ca...” Sau khi gọi xong Đoàn Nghị Quân nhìn lại mặt mình cũng thấy hết hoảng, ngay cả hai bên tai đều đỏ như tích máu, một tiếng kêu ban nãy có cảm giác như cậu đang quyến rũ người khác vậy! Xong rồi, đại thần nhất định nghĩ mình là một người không bình thường đi...

“Ha hã, tối mai 7 giờ anh lên máy bay, khoảng 9 giờ tối thì đến, em có muốn đi đón anh không?”

“Muốn!”

“Vậy là tốt rồi, sau khi xuống máy bay anh sẽ mời em đi ăn cơm.”

Thế là, người nào đó và đại thần cứ như vậy ước định với nhau... Nhưng thời gian kế tiếp Đoàn Nghị Quân cũng không thể nào bình tĩnh lại được, nghĩ đến ngày mai anh ấy tới, cậu lập tức có thể nhìn thấy anh rồi... Cả người cậu đều đứng ngồi không yên.

4. Chương 4

Đoàn Nghị Quân ở trước gương nhìn chằm chằm chính mình nửa ngày, àn... tóc có hơi dài, ngày mai cậu phải đi cắt mới được. Vỗ vỗ mặt mình, hình như da có điểm hơi trắng một chút, không biết đại thần có cảm thấy gương mặt của mình tựa như tiểu bạch kiểm(*) hay không... Đêm đó Đoàn Nghị Quân lật tung tủ quần áo của mình lên, lại phát hiện không biết bản thân nên mặc quần áo như thế nào cho thích hợp đây, khẽ cắn môi lấy ra tấm thẻ tín dụng của mình, ngày mai trước hết cậu phải đi ra ngoài mua một bộ quần áo mới được...

Đây là lần đầu tiên cậu gặp mặt bạn trên mạng, hơn nữa đây còn là người mà cậu thích, Đoàn Nghị Quân vừa hưng phấn vừa khấn trương đến mức cả đêm đều ngủ không được.

Trong chốc lát thì hưng phấn, chốc lát sau lại suy sụp, lo lắng đối phương có thể hay không sẽ không thích mình, lo lắng mình có thể làm ra hành động đáng xấu hổ nào đó khiến cho hình tượng bản thân trong lòng anh bị giảm sút, lại lo lắng anh ấy có phải là dạng người chuyên môn đi lừa gạt người khác hay không, nếu cậu cứ như vậy chạy đến gặp anh lỡ bị lừa đảo thì làm sao, cứ như thế các suy nghĩ lộn xộn không ngừng xoay chuyển trong đầu cậu. Sau đó... Đoàn Nghị Quân mất ngủ... thế nhưng nói thật thì trong lòng cậu càng nhiều là cảm giác chờ mong và vui vẻ, tuy rằng anh ấy cũng rất kỳ quái, một đại thần tại sao lại vô duyên vô cớ đối tốt với mình như vậy, mặc dù sau này bọn họ đã trở thành bạn bè của nhau, dù vậy Đoàn

Nghị Quân luôn cảm thấy quan hệ giữa bọn họ tiến triển quá nhanh, có điểm không chân thật cho lắm, đặc biệt là trên internet hươo này.

Không có quá nhiều người hiểu rõ về Ma Dực cho lắm, chỉ biết được rằng anh là một đại thần rất lợi hại trong game, còn về những vấn đề riêng tư khác, anh giấu diếm rất tốt. Đoàn Nghị Quân chỉ biết anh là người B thị, bây giờ cậu mới phát hiện mình hoàn toàn không biết gì về những thứ khác cả. Bất quá hôm nay đã được nghe thấy thanh âm của anh... Mỗi lần nhớ tới thanh âm của nam nhân, cậu liền cảm thấy cả người một trận tê dại, mặt cũng trở nên nóng bỏng đến lợi hại.

“Ca...” Đợi đến thời điểm bản thân ý thức được chuyện gì đang xảy ra, cậu mới phát hiện mình đã không tự chủ được mà gửi tin nhắn sang cho anh. Hơn nữa còn dùng giọng điệu nũng nịu như vậy...

“Xảy ra chuyện gì?” Nam nhân rất nhanh liền trả lời lại, trong ngực Đoàn Nghị Quân là một trận mừng rỡ.

“Không có gì... Anh còn chưa ngủ?”

“Vẫn chưa, hiện tại anh đang làm việc.”

“Sao lại làm việc đến trễ thế này?!”

“Đúng vậy, em nên ngủ sớm một chút đi. Ngày hôm nay đi học hẳn là đã rất mệt mỏi rồi.”

Đoàn Nghị Quân nhìn nhìn tin nhắn của nam nhân, trong lòng tràn ngập cảm giác ngọt ngào, bất quá cậu suy nghĩ một chút không biết là mình có nên hỏi anh thắc mắc trong lòng không, đó chính là... tên của đại thần... Cho đến bây giờ, thậm chí ngay cả tên của đối phương là gì cậu cũng chưa biết nữa...

“Trình Dật.”

Thời điểm nhìn thấy hai chữ này, Đoàn Nghị Quân không ngừng suy nghĩ tên của nam nhân thật là dễ nghe, sau đó cậu ôm điện thoại di động mà thức trắng cả đêm.

Cho đến khi cậu rời giường vào ngày hôm sau, tổng cộng Đoàn Nghị Quân chỉ ngủ được có 3 tiếng. Mặc dù hôm nay là ngày cuối tuần, nhưng là cậu lại không có tiếp tục nằm nướng, hơn nữa ngay cả tâm tình nằm nướng cậu cũng chẳng có. May mắn mình thuộc dạng người cho dù có thiếu ngủ thì vành mắt cũng không bị đen. Lúc này cậu mới có thể yên tâm một chút, sau đó ra khỏi nhà đi mua quần áo.

“Oa, bộ này thực sự rất thích hợp với cậu a.” Lúc đi ra từ phòng thử quần áo, hai mắt người bán hàng lập tức sáng ngời, hưng phấn kêu lên, khiến cho những nhân viên khác trong cửa hàng cũng xông tới.

Việc này khiến cho mặt Đoàn Nghị Quân có chút hồng, cậu mang theo cảm giác không tốt lắm mà nhìn thoáng qua cái gương, có lẽ là do các nàng nói có chút khoa trương đi. Bất quá ngày hôm nay đúng là mình đã chọn được một bộ ưng ý nhất. Mái tóc vừa mới cắt rất thích hợp với khuôn mặt của cậu, mang theo khí tức của một thiếu niên thanh khiết, màu sắc chiếc áo sơ mi trên người cũng đặc biệt phù hợp, không thể trách chị nhân viên này quá mức nhiệt tình. Hiện tại toàn thân Đoàn Nghị Quân đều tỏa mát ra một loại khí tức làm cho người khác muốn thương yêu thiếu niên này. Cảm giác càng thanh khiết thì càng khiến người khác muốn chà đạp mà ha.

Nhìn một chút giá cả bộ quần áo mình đang mặc, tuy rằng nghĩ thật có chút cao đến dọa người, thế nhưng cậu khê cần môi, vẫn là quyết định mua chúng. Đột nhiên cảm thấy bản thân giống như đang chuẩn bị đi xem mắt vậy, cậu đã khiến cho lần gặp mặt này trở nên long trọng như thế, chính mình cũng cảm thấy có chút xấu hổ. May là việc này Trình Dật không biết, nếu để anh biết được không biết sẽ bị chê cười đến mức nào đây...

Chín giờ tối anh mới đến, Đoàn Nghị Quân trước tiên về nhà tắm rửa một cái, sau đó mới thay quần áo, nói với mẹ rằng đêm nay sẽ chơi với bạn nên phải trễ lắm mới có thể trở về, như vậy cậu mới được thả ra khỏi nhà. Bởi vì hôm nay đã khuya lắm rồi, vốn nghĩ chỉ định đi ăn một bữa cơm cùng với anh mà thôi, thế nhưng cho dù là như vậy, cũng đã đủ để cho Đoàn Nghị Quân khẩn trương đến độ trong lòng bàn tay đều đổ cả mồ hôi rồi. Do khách sạn cách nhà cậu không quá xa nên Đoàn Nghị Quân liền chậm rãi đi tới, đồng thời cũng có thể bình phục một chút tâm tình của mình. Một bên cậu đang suy nghĩ, khi gặp được anh mình phải nói gì đây, không biết hình dáng anh ấy ra sao... Bất quá Đoàn Nghị Quân đột nhiên lại nghĩ mặc kệ bộ dáng anh như thế nào, cậu đã sớm thích đại thần có tên gọi Ma Dực kia rồi, anh luôn luôn đối với cậu rất

ôn nhu, ở trong trò chơi hết sức chiều cố mình, dẫn cậu đi luyện cấp đánh quái, cũng bởi vì có anh, mình mới có thể thích ngoạn trò chơi như vậy, mặc kệ bề ngoài của anh như thế nào, điều đó thực sự không quan hệ nhiều lắm.

Thời điểm Đoàn Nghị Quân tới nơi đã là chín giờ rưỡi. Trình Dật vừa ra khỏi sân bay trực tiếp đón xe đi tới, anh nghĩ có lẽ cậu cũng đã tới rồi đi. Thực sự đây không phải là lần đầu tiên anh đến F thị, khách sạn ở vùng này anh vẫn rất quen thuộc, cho nên sau khi nói chuyện cùng với Đoàn Nghị Quân, anh cũng đã đặt sẵn chỗ ở nhà hàng rồi.

Quả nhiên vừa đi tới đó, Đoàn Nghị Quân liền thấy khách sạn mà hôm qua anh nói với cậu, kỳ thực tuy rằng vùng này cách nhà mình không xa, thế nhưng cậu lại rất ít đến đây, ở đây trên cơ bản được coi như là khu vực xa hoa, bản thân là một học sinh cậu cũng không có dịp gì đến đây, lại không nghĩ rằng Ma Dục so với chính mình còn quen thuộc hơn.

Đứng cách nhà hàng khoảng 50m, Đoàn Nghị Quân đột nhiên có suy nghĩ muốn quay trở về, nói thật thì cậu vẫn luôn rất muốn được gặp người kia một lần, nhưng đến thời điểm có thể thật sự gặp mặt cậu lại cảm thấy sợ hãi. Loại tâm tình này khiến cậu không biết nên làm thế nào đây.

Đúng lúc này, điện thoại đột nhiên vang lên.

Tiểu bạch kiểm: những chàng trai có gương mặt trắng trẻo, trông có vẻ thư sinh. Nếu hiểu theo nghĩa châm biếm là để chỉ những người được người khác bao dưỡng

5. Chương 5

“Này, em đến nơi chưa?”

“Em... Em đã đến cửa rồi...”

“Đã đến rồi sao? Đợi ở đây để anh ra đón em.” Không đợi Đoàn Nghị Quân đáp lời, nam nhân đã cúp điện thoại. Cái này ngay cả cơ hội để cậu dỗi ý đều không có rồi.

Trong khoảng thời gian ngắn ngủi chờ đợi nam nhân, tâm tình của Đoàn Nghị Quân đã trải qua thiên biến vạn hóa, mỗi khi nhìn thấy có một người đi ra khỏi nhà hàng, cậu đều sẽ đặc biệt khẩn trương, nhất là khi thấy người đó hướng về phía cậu mà đi tới, có đủ dạng người cao thấp mập gầy khác nhau, cuối cùng cậu mới biết được người nào cũng không phải là anh, bọn họ chỉ là vừa ăn cơm xong sau đó ra khỏi nhà hàng mà thôi, có một số khác thì đi ra ngoài gọi điện thoại. Đoàn Nghị Quân vẫn đang đứng ở chỗ cách nhà hàng 20m, còn chưa có đi tới cửa chính, không biết tại sao, cậu lại có cảm giác sợ hãi lộ trực tiếp dưới ánh đèn. Cái cảm giác này chính là nam nhân có thể thấy rõ cậu, nhưng cậu lại không thấy được chút gì về anh cả.

Lúc này bên trong có một người bước ra, không biết tại sao Đoàn Nghị Quân đột nhiên cảm thấy tim có điểm đập rộn lên. Không thể không thừa nhận, nam nhân kia có khí chất rất xuất chúng, chính là loại hình mà mình thích, một người thành thực lại ổn trọng. Bất quá... Người này cho dù có nhìn thế nào đều thấy giống như là một tinh anh của xã hội, nhất định sẽ không ngoạn trò chơi đâu ha... Cho nên ngay lập tức Đoàn Nghị Quân đã loại trừ khả năng người này chính là anh.

Mà lúc này đây, khi nam nhân đi ra ngoài cũng đã nhìn thấy cậu. Người nọ cũng không có bước đi tiếp, chỉ là đứng đó nhìn cậu mà thôi. Đoàn Nghị Quân cũng không biết đã xảy ra chuyện gì, thế nhưng không khác gì gặp quỷ, cậu cứ như vậy mà nhìn chăm chăm vào đối phương. Một lát sau, nam nhân cầm lấy điện thoại, sau đó bấm một dãy số rồi đưa tới bên tai.

Đúng lúc này, điện thoại di động của Đoàn Nghị Quân vang lên thanh âm. Ngay tại màn đêm yên tĩnh phát ra thanh âm thế này khiến người khác cảm giác có chút đột ngột.

Khóe miệng nam nhân lộ ra một nụ cười, sau đó bước về phía cậu.

“Tiên Nhi.”

Đoàn Nghị Quân chỉ cảm thấy đầu mình “oanh” một tiếng, cả khuôn mặt đều trở nên nóng bừng, cậu hoài nghi về mặt của chính mình hiện tại nhất định đã đổ hết cả rồi, “Ma... Ma Dực... Ma...”

“Ha ha, đừng gọi như vậy, kêu anh là Dật đi, nếu không thì... cứ như khi ở trên mạng vậy, kêu ca ca.”

Thanh âm của nam nhân quả nhiên giống hệt như trong điện thoại, ôn nhu lại êm tai. Đoàn Nghị Quân đỏ mặt, ngây ngốc gật đầu, sau đó đi theo đối phương tiến vào nhà hàng. Nam nhân so với cậu thì cao hơn nhiều, khi Đoàn Nghị Quân đi theo phía sau anh, ngoại trừ có chút ngượng ngùng ra, còn lại đều là cảm giác rất an toàn.

Trình Dật rất có phong độ thân sĩ, sẵn sàng thay Đoàn Nghị Quân kéo ghế, chờ cậu ngồi xuống rồi chính mình mới ngồi vào phía đối diện, sau đó đem thực đơn tinh xảo trên tay người phục vụ đưa tới trước mặt Đoàn Nghị Quân, “Nhìn xem em thích ăn món nào cứ chọn.”

Đoàn Nghị Quân vốn vẫn cúi đầu không dám nhìn anh, thấy nam nhân đưa thực đơn tới liền chìa tay ra nhận lấy, kết quả ngón tay của hai người vô tình chạm vào nhau, đột nhiên cảm giác có dòng điện kích thích đến mình, tuy rằng lập tức thu tay về, thế nhưng cái loại cảm giác toàn thân tê dại này vẫn khiến cho cả người Đoàn Nghị Quân đều ửng ửng hồ hồ, tim đập rộn lên, hai bên tai đều phấp phồng. Ngẩng đầu một cái liền phát hiện khóe miệng nam nhân đang mỉm cười, thần tình ôn nhu đến mức cơ hồ có thể khiến cậu ngất xỉu, ngọn đèn chiếu xuống từ trên đỉnh đầu, vừa nãy do ở bên ngoài nên không thấy rõ, hiện tại mới phát hiện nam nhân không chỉ là có khí chất mà thôi, anh còn rất cao lớn đẹp trai nữa.

“Cái kia, ca...”. Mặc dù vô cùng thẹn thùng nhưng Đoàn Nghị Quân vẫn là cất giọng gọi anh, đôi mắt bởi vì khẩn trương mà liếc mạng chớp chớp, trong tay vẫn đang cầm thực đơn, “Để anh chọn thì tốt hơn.”

Nói xong cậu đưa thực đơn trả lại cho nam nhân. Trình Dật cười cười, cũng không muốn làm khó cậu, đưa tay nhận lấy thực đơn, phi thường thuần thực gọi vài món ăn, mỗi lần trước khi gọi món đều sẽ hỏi qua Đoàn Nghị Quân, nhìn thấy cậu thích, anh mới nói với người phục vụ.

Đoàn Nghị Quân thừa dịp bưng ly lên làm bộ uống nước đã liếc trộm anh vài cái, kỳ thực cho đến bây giờ khi cậu nghĩ lại vẫn còn cảm thấy có chút hoảng hốt, có thể căn bản là chính mình đang nằm mơ hay không, một người như vậy, cho dù nhìn như thế nào thì cũng giống như sẽ không ngoạn trò chơi mà ha... Đặc biệt là còn chơi đến mức rất lợi hại nữa kìa... Hơn nữa anh ôn nhu như thế... Tuy rằng chỉ quen biết nhau qua mạng, nhưng nam nhân này thực sự rất ôn nhu, với lại dù sao giữa mạng và hiện thực cũng sẽ có chút sai khác đi, không nghĩ tới hiện tại... Anh cũng là như thế này...

Tuy Trình Dật cũng là lần đầu tiên thấy Đoàn Nghị Quân, nhưng thật ra không khác gì lắm so với trong tưởng tượng của anh, đây là một đứa nhỏ khi vừa gặp liền khiến cho người khác muốn hung hăng thương yêu cậu, áo sơ mi gọn gàng, đầu tóc chỉnh tề, gương mặt tràn đầy sức sống, làm cho người ta vừa nhìn thấy liền muốn sờ một cái, thời điểm nhìn anh còn có mấy phần xấu hổ, khi anh vừa đi ra ngoài đứng ở trong bóng tối, liếc mắt liền thấy được có hơn vài chục người đang ở bên ngoài, gió đêm thổi tới làm cho bộ dáng nam sinh có điểm đơn bạc, đứng ở nơi đó có chút bối rối cùng không biết làm sao, anh cũng không có bước tiếp, mà là lấy ra điện thoại di động để xác nhận, quả nhiên đúng như dự đoán của anh... Bất quá đồng thời anh cũng thấy được trong mắt Đoàn Nghị Quân hiện lên cảm giác vô cùng kinh ngạc, tiến về phía cậu nở nụ cười nhàn nhạt, sau đó mang cậu vào bên trong, trên người thiếu niên thoang thoảng mùi sữa tắm nhàn nhạt, anh cảm thấy mùi hương ấy thật sự rất dễ ngủ, lần đầu tiên anh nhìn thấy cậu, anh liền biết quyết định của mình rất chính xác, đứa nhỏ này khiến anh nghĩ muốn hảo hảo thương yêu cậu.

“Tiên Nhi...”

“Đừng kêu em là Tiên Nhi... Anh cũng gọi tên của em đi... Đoàn Nghị Quân...”

“Àn, Tiểu Quân.”

Nam nhân ôn nhu cùng sủng nịch mà kêu lên khiến Đoàn Nghị Quân lần thứ hai đỏ mặt, “Em có muốn ăn thêm điểm tâm ngọt không?”

“Tối nay đã trễ lắm rồi, em nghĩ hay là để khi khác...”

Nam nhân gật đầu, sau đó khép thực đơn lại, gọi món ăn xong hai người trong lúc nhất thời cũng không nói gì, Đoàn Nghị Quân lúc này mới phát hiện đối phương này giờ vẫn đang nhìn mình, khiến cho cậu càng

thêm xấu hổ, chỉ có thể không ngừng nỗ lực tìm một ít đề tài để nói.

6. Chương 6

“Anh vừa mới đáp máy bay, có mệt lắm không?”

“Hoàn hảo, ban ngày anh cũng có ngủ qua.” Đoàn Nghị Quân gật đầu, lúc này món ăn mà hai người gọi lên ban nãy cũng đã được bưng lên khá. Nhìn đĩa bò bít tết, hai người nhất thời cũng không có nói chuyện tiếp, tuy vậy bầu không khí xung quanh vẫn rất tuyệt. Mặc dù không nói gì, nhưng dường như cũng không có cảm giác xấu hổ như cậu đã tưởng tượng. Hơn nữa đối phương lại rất chu đáo, chính mình rõ ràng đã nỗ lực che giấu nhưng dù vậy anh vẫn nhận ra, “Nếu như không thích ăn cơm Tây, lần sau chúng ta sẽ ăn món Trung, anh biết có mấy nhà hàng tốt lắm.”

Đoàn Nghị Quân nghe được lời của anh, cảm thấy có chút ngượng ngùng, “Không có việc gì... Em cái gì cũng đều có thể ăn được... Được rồi, anh đối với nơi này rất quen thuộc sao?”

“Coi như là vậy đi, anh thỉnh thoảng cũng sẽ đến đây, công ty có một chi nhánh trong thành phố này.”

“À! Như vậy à.” Đoàn Nghị Quân hiện tại mới phát hiện mình không rõ anh đang làm nghề gì, nhưng là nếu hỏi anh vấn đề này cậu cảm giác mình có hơi đường đột, ngẫm lại vẫn lèm lỏi đã ra đến khóe miệng vội nuốt trở về.

“Cái kia... Sao anh lại ngoạn trò chơi... Ý em không phải như vậy, chính là nhìn dáng vẻ của anh, không quá giống như...”

Nghe được Đoàn Nghị Quân nói, Trình Dật nở nụ cười, “Kỳ thực vừa mới bắt đầu...Anh không thể không chơi, bắt quắc đến sau này mới phát hiện chơi thật sự rất vui.”

Không thể không chơi? Đoàn Nghị Quân cảm thấy có chút kỳ quái, “Là bị bạn bè kéo vào chơi sao?”

“Àn... Cứ coi là vậy đi...”

Đoàn Nghị Quân gật đầu, cũng không có hỏi thêm gì nữa.

“Còn em?”

“Hử?” Không nghĩ tới đại thần lại đột nhiên hỏi mình, Đoàn Nghị Quân ngượng ngùng đến mức không dám nhìn anh, cậu có thể nói là bởi vì anh nên mình mới chạy đi chơi sao... Chuyện này thật mất thể diện mà...

“Em thấy rất nhiều bạn học chơi... Cho nên... Kỳ thực trò này thiết kế thật khá, tạo hình nhân vật rất đẹp hơn nữa chính mình có thể tự do thiết lập, đột phá rất nhiều giới hạn trước đây, phong cảnh có độ chân thật rất cao, có thể khiến cho người chơi nhập vào nhân vật, không những nam sinh mà còn có rất nhiều nữ sinh cũng thích chơi trò này, với lại trước đây em được thấy qua một trang bị thực sự rất chói mắt! Em vẫn luôn nhớ rõ nó...” Khi nhắc đến vấn đề này, Đoàn Nghị Quân liền không nhìn được mà nói một đồng lớn, Trình Dật vẫn luôn ở bên cạnh, gương mặt mang theo mỉm cười yên lặng lắng nghe cậu, rất rõ ràng đây không phải là chỉ nghe cho có lệ, mà là thật sự rất nghiêm túc lắng nghe Đoàn Nghị Quân.

“Vậy em nghĩ nó có khuyết điểm nào không?”

“Hử? Tạm thời còn chưa có phát hiện...”

“Là như vậy sao, bất quá em không cảm thấy toàn tức(*) so với trò này có thể sẽ tốt hơn sao?”

Đoàn Nghị Quân nhất thời sửng sốt, sau đó nở nụ cười, “Toàn tức... Khá là xa vời... Bây giờ còn chưa có mà ha? Em thấy trò này đã rất tốt rồi!”

“Àn.” Trình Dật gật đầu, cũng không có nói thêm gì nữa, cúi đầu cắt một miếng thịt bò xinh xắn cho vào trong miệng.

Đoàn Nghị Quân đột nhiên cảm thấy mình nói hơi nhiều, cậu có chút ngượng ngùng, sau đó cúi đầu ăn tiếp.

Ăn xong bữa cơm đã đến 10 giờ, mặc dù ngày mai là chủ nhật, thế nhưng đêm nay vẫn là nên về sớm một chút nha...

“Cái kia...” Hai người ra khỏi nhà hàng, khách sạn đã ở ngay phía trước, Đoàn Nghị Quân không biết là có nên đi cùng anh đến nơi khác nữa không, hay là nên cáo biệt tại đây.

Trình Dật nhìn đồng hồ đeo tay một chút, “Ngày hôm nay đã khá trễ rồi, trước tiên để anh đưa em về nhà đi, trong khoảng thời gian này anh đều ở tại khách sạn Duy Tâm.”

“Nga... Hảo...” Nghe được đối phương muốn đưa cậu về nhà, Đoàn Nghị Quân cũng không biết tại sao, cậu vừa thở phào nhẹ nhõm đồng thời lại có chút mất mát, bất quá ngẫm lại chính mình mới là không bình thường đi, anh làm như vậy là đúng rồi nha, bọn họ bất quá chỉ là bạn trên mạng lần đầu gặp nhau, hơn nữa đã trễ thế rồi...

Trình Dật rất tùy ý đón một chiếc taxi, sau đó gọi Đoàn Nghị Quân đi tới, cậu đọc một cái địa chỉ xong, sau đó hướng về phía anh mà nói, “Cái kia, để em tự về được rồi, anh không cần phải tiễn em...”

“Không sao, anh đi cùng em.” Trình Dật nói xong liền mở ra cửa sau của xe, sau đó ngồi xuống cạnh cậu. Tuy chỉ có 6 chữ thế nhưng lại hung hăng gõ một cái thật mạnh vào trái tim nhỏ bé của Đoàn Nghị Quân, khiến nó nhất thời phanh phanh nhảy loạn lên.

Hai người là lần đầu tiên ở gần nhau như vậy, rõ ràng là một đoạn đường rất ngắn, ngày hôm nay lại làm cho Đoàn Nghị Quân cảm thấy nó dường như dài đằng đẵng, tựa hồ mỗi phút mỗi giây đều bị phóng đại ra không ít. Thế nhưng đồng thời ngực lại vừa hy vọng đoạn đường này có thể lại xa một chút xa một chút... Chờ đến khi tỉnh táo lại, cậu mới phải chấp nhận rằng đoạn đường này thực sự là quá ngắn!

“Mấy ngày nay hẳn là anh đều tương đối bận rộn, không biết sẽ có thời gian để tới tìm em hay không.”

“Àn? Nga.” Đoàn Nghị Quân cúi thấp đầu không biết đang suy cái gì. Thấy cậu mang bộ dạng này, Trình Dật đột nhiên bật cười, sau đó nhin không được mà đưa tay xoa xoa đầu cậu.

Cả người Đoàn Nghị Quân cứng cứng một chút, không nghĩ tới anh sẽ chạm vào mình, thế nhưng cậu cảm thấy một chút cũng không chán ghét, tay của nam nhân vừa lớn lại ấm áp, sờ sờ khiến cậu rất thoải mái.

Trình Dật cảm giác chính mình đã nghiện xoa đầu cậu rồi, hồi lâu cũng không có buông tay, một bên quần lấy một vài lọn tóc của cậu, “Anh dù sao cũng là đang đi công tác, bất quá em yên tâm, chờ sau khi anh làm xong, nhất định sẽ gọi điện thoại cho em.”

“Àn...” Đoàn Nghị Quân đỏ mặt, không khác gì một cô vợ nhỏ mà gật đầu. Tài xế phía trước cảm thấy có điểm quỷ dị, ông từ kính chiếu hậu liếc mắt nhìn bọn họ... Thanh niên thời đại mới a, ông càng ngày càng xem không hiểu rồi.

Đoàn Nghị Quân mãi cho đến khi trở lại gian phòng của mình vẫn còn có chút mơ màng, anh thật sự rất ôn nhu a! Chưa từng có một người nam nhân đối với mình săn sóc quá như vậy, nhà cậu rất gần thế nhưng lại kiên quyết muốn đưa cậu về, sau đó tự mình trở lại khách sạn, bất quá cậu là một nam sinh nha, anh cũng không cần phải lịch sự chu đáo như vậy... Nghĩ đến chuyện có khả năng anh cũng sẽ đối xử với nữ sinh như vậy, cậu lại cảm thấy ngực có chút ấm rồi. Ở trên giường lăn qua lộn lại đều ngủ không được.

Mở trò chơi ra liền phát hiện có một cái thông báo, có người tặng một bộ trang bị cho mình? Nhấn mở ra, Đoàn Nghị Quân không nghĩ tới sẽ là Ma Dục tặng cậu, hơn nữa đây chính là bộ trang bị khi đang dùng cơm cậu thuận miệng nói ra nha! Cả người Đoàn Nghị Quân đều bị chấn động đến ngây ngốc, mặc dù không phải trước đây đại thần chưa từng tặng trang bị cho cậu... Mà là... Loại cảm giác được người khác quan tâm này... Cậu chính là lần đầu tiên cảm nhận được nha!

Toàn tức: một dạng khác của game online nhưng có phần hiện đại hơn, thay vì sử dụng máy tính như bình thường thì đối với toàn tức chúng ta có thể sử dụng khoang thuyền hoặc mũ giáp, người chơi sẽ bước vào một không gian ảo với độ chân thật không khác gì hiện thực (các bạn hãy liên tưởng tới cảm giác khi xem phim 3D nha).

7. Chương 7

“Đại thần...”

“Ha hả, đã vào nhà rồi sao?”

“Ân _(:!”)_ ca, sao anh lại tặng em cái này...”

“Ha hả, không có gì, vừa rồi đánh quái thì nhặt được, không phải em thích nó sao?”

“Cảm ơn!” Nếu người thật ở ngay bên cạnh, có khả năng cậu thực sự sẽ trực tiếp nhào lên người anh mất. Bất quá cũng may là Trình Dật không có ở đây, cho nên cậu chỉ là ngượng ngùng cúi đầu, khuôn mặt đỏ hồng, sau đó vui vui vẻ vẻ mà chạy đi thay trang bị, bất quá bởi vì thời gian không còn sớm nữa, Trình Dật không cho phép cậu chơi quá lâu, anh kêu cậu nên đi nghỉ ngơi sớm một chút, mặc dù có chút không muốn, nhưng Đoàn Nghị Quân vẫn là ngoan ngoãn mà đi. Vừa mới được gặp anh xong, trở về lại cùng nhau ngoạn trò chơi cùng nhau nói chuyện phiếm, đột nhiên cậu cảm thấy cái loại cảm giác này rất vi diệu, hình như bọn họ đang từ mạng dần dần tiến triển ra ngoài đời thực, cảm giác không chân thật ban đầu đã được giảm bớt, hiện tại trong ngực càng nhiều hơn chính là ngọt ngào và thỏa mãn.

Không nghĩ tới bản thân cứ như thế mơ mơ màng màng, cậu lại có thể gặp được Ma Dục, anh cùng với trong tưởng tượng của cậu đều là tốt đẹp như vậy, vốn tưởng tới nay nhất định sẽ mất ngủ, thế nhưng Đoàn Nghị Quân lại không nghĩ tới, lúc này đây cậu ngủ vô cùng ngon giấc, mà trong mộng, tự nhiên cũng xuất hiện thân ảnh của người kia, trước đây chỉ là một cái bóng mơ hồ, giờ khắc này cậu cuối cùng đã thấy rõ ràng khuôn mặt của anh, thời điểm gặp nhau anh luôn mang theo nụ cười ôn hòa, thanh âm trầm thấp, chỉ cần anh vừa mở miệng cả người mình liền tê dại, đương nhiên vừa mới bắt đầu cảnh trong mơ vẫn còn phi thường ngọt ngào ấm áp, sau đó dần dần trộn lẫn thêm chút ý tứ tình sắc. Chung quy không thể phân rõ toàn bộ chính là mong muốn trong lòng cậu hay vẫn là cảnh trong mơ, Đoàn Nghị Quân chỉ cảm thấy lúc này đây so với bất cứ lúc nào khác đều kích thích hơn. Có lẽ bởi vì trong mộng đã có thể nhìn rõ khuôn mặt của người kia, cho nên điều này khiến cậu càng thêm hưng phấn. Bỏ đi áo sơ mi, thân thể bên dưới trở nên càng thêm *** dâng, không ngừng giãy dụa dưới thân nam nhân, nghênh hợp, rên rỉ, cầu anh cắm vào càng sâu, phía sau ướt đến rồi tinh rồi mù, phía trước cũng gắt gao dính vào tấm chăn đang đắp ở trên người, tạo thành một mảng nước lớn, phía dưới chảy ra nước làm ướt khăn trải giường, thế nhưng tất cả cũng không được đương sự chú ý, trong mộng cảm giác được người kia dùng lực tách ra hai chân của mình, sau đó hung hăng thao cậu, mỗi khi nam nhân cắm vào, cậu cũng nhẹn không được đi lên nghênh đón, bị nam nhân cắm đến nơi sâu nhất.

“Ân... ngô... Ca ca...” Không tự chủ mà nỉ non, thân thể cũng bị động tác của người phía trên cọ xát mạnh hơn, không biết đây là khoái cảm chân thật hay ảo, thế nhưng Đoàn Nghị Quân đều lún sâu vào bên trong vô pháp tự kiềm chế.

Cho nên đến ngày hôm sau rời giường, cậu liền thấy chăn đệm ướt đầm. Ngoại trừ bạch trọc do chính mình bắn ra, còn có rất nhiều tao thủy làm cho ngay cả mình cũng đều phải đỏ mặt.

Tâm lý vô cùng thỏa mãn, tuy rằng Đoàn Nghị Quân vẫn nghĩ nếu như tất cả đều là thật thì có lẽ sẽ tốt đẹp hơn, thế nhưng cậu biết mấy thứ này chỉ có thể giấu trong lòng mà thôi, cho nên vẫn là không cần khát vọng nhiều như vậy nha.

“Nghị Quân!” Vừa đi đến cổng trường đã bị người gọi lại, thấy người tới là hần, Đoàn Nghị Quân cảm thấy tâm tình tốt đẹp cả ngày nay của mình đều không còn nữa rồi.

“Có gì sao.” Người này chính là nam sinh khi cậu mới bắt đầu ngoạn trò chơi đã chặn đường cậu, người nọ là bạn học của cậu, cũng không biết hần lại muốn cái gì nữa đây, Đoàn Nghị Quân chỉ cảm thấy được người này đặc biệt phiền phức. Càng không muốn để hần lại càng quấn lấy cậu, trong trò chơi hần bị Ma Dục dọa sợ, mỗi lần đều bị anh giết trong nháy mắt, chỉ cần hần dựa gần vào Đoàn Nghị Quân một chút thôi, đại thần sẽ như từ trên trời bay xuống, khiến cho hần dần dần sinh lòng sợ hãi, hiện tại ngay cả ngoạn trò chơi cũng không dám nữa.

“Bên kia vừa mở một quán ăn mới á, tan học chúng ta đi xem một chút đi?”

“Không đi.” Đoàn Nghị Quân tiếp tục cất bước, cũng không quay đầu lại đáp.

Hết lần này tới lần khác người nọ tựa như một miếng da trâu vậy, liên tục quần lấy cậu, hơn nữa Đoàn Nghị Quân cảm thấy loại quấy rầy này so với trước đây còn nghiêm trọng hơn. Nếu như nói mấy ngày nay cậu bởi vì chìm đắm trong việc được gặp mặt Trình Dật mà không thể tự kiềm chế, thế nhưng theo thời gian chậm rãi trôi qua, Trình Dật cũng không có lại tìm cậu... Mà người kia... Là một người hết sức phiền phức, khiến cho tâm tình của Đoàn Nghị Quân vốn đang là hài lòng ngọt ngào dần dần chuyển thành buồn bực bất an.

Không phải anh chửi công tác có nửa tháng thôi sao, hiện tại đều đã hết mười ngày rồi còn gì... Có phải anh sedit về liên hay không... Giữa bọn họ cũng không có liên lạc nhiều lắm, dường như anh thực sự rất bận rộn, ngay cả trò chơi cũng không lên, nếu như gọi điện thoại hỏi anh, dù sao bọn họ cũng không phải là người yêu, hai đại nam nhân cả ngày cầm điện thoại di động nhấn tin hay gọi điện thì rất kỳ quái nha.

Cho nên Đoàn Nghị Quân tự nhiên là cũng không dám biểu hiện quá rõ ràng, dù sao bên người mình cũng có một người suốt ngày quần lấy không tha, nếu như mình cũng làm như thế với đại thần, có thể sẽ dọa anh chạy mất hay không...

Thế là Đoàn Nghị Quân vẫn duy trì liên tục cảm giác rối loạn này đến ngày thứ mười một... Chiều hôm đó sau khi tan học cậu như thường lệ đi ra khỏi cổng trường, phía sau tự nhiên là có một cái da trâu bám theo, đột nhiên nhìn thấy cách cổng trường không xa có đậu một chiếc xe sang trọng đang bóp còi, khiến Đoàn Nghị Quân lại càng thêm hoảng sợ, nhìn vào bên trong mới phát hiện nam nhân kia không phải là anh hay sao?! Trong nhất thời còn tưởng rằng chính mình hoa mắt nha.

“Tiên Nhi.”

“Ca!” Đoàn Nghị Quân bật người chạy tới, giờ khắc này chỉ có kích động cùng mừng rỡ, dĩ nhiên đã quên mất xấu hổ trước đây.

8. Chương 8

Mà lúc này đây, Trình Dật ngoài việc nhìn thấy Đoàn Nghị Quân chạy tới ra, anh còn chú ý đến nam sinh đi theo phía sau cậu, rất rõ ràng từ khi tan học bọn họ đều đi cùng với nhau, chỉ là Đoàn Nghị Quân một mực liêu mạng đi ở phía trước, còn nam sinh kia vẫn đuổi theo cậu, không biết là nam sinh kia đang làm cái gì, thế nhưng Đoàn Nghị Quân cũng không có phản ứng lại với hắn.

Đến hiện tại nam sinh kia cũng đã nhìn thấy Trình Dật, phát hiện đối phương nhìn mình chằm chằm, hắn đầu tiên là sửng sốt một chút, bởi vì vừa rồi còn ở xa nên không thấy rõ, hiện tại mới phát hiện đây là một nam nhân phi thường suất phi thường có mị lực. Người này... Là ca ca của Nghị Quân? Thế nhưng cho tới bây giờ chưa từng nghe cậu nói qua mình có ca ca nha?

“Tiểu Quân Quân không định giới thiệu một chút sao?” Chu Dương dán người vào Đoàn Nghị Quân, vẻ mặt tò mò hỏi, mà đúng lúc này, hắn rõ ràng cảm giác được ánh mắt nam nhân nhìn mình thoáng cái đã trở nên âm hàn, khiến cho hắn giật mình buông lỏng bàn tay đang đặt trên người cậu.

“Nghị Quân, lên xe đi.”

“Àn, Chu Dương, tối đi trước đây, cậu tự mình về nhà đi nha.” Đoàn Nghị Quân đã sớm muốn vứt bỏ người này, nghe được Trình Dật nói tự nhiên rất nhanh mà mở cửa xe tiến vào. Mà Chu Dương vừa bị ánh mắt của Trình Dật làm cho kinh hãi đến bây giờ còn chưa có phục hồi tinh thần lại được, nam nhân kia, tựa hồ có điểm kinh khủng... Không biết tại sao, cái loại cảm giác khi ở trong trò chơi nháy mắt bị đại thần giết chết, cảm giác chỉ có thể trở mắt nhìn mà không làm được gì... Khiến cho hắn lạnh sống lưng, hoài nghi chính mình có phải đã bị bệnh hoang tưởng rồi hay không...

Trên xe.

“Người vừa nãy là ai?”

“Nga, cậu ta a, là bạn học của em, tên Chu Dương.”

“Thường xuyên ở cùng một chỗ với em?”

Đoàn Nghị Quân lắc đầu, “Em không muốn đến gặp cậu ta, nhưng tên đó luôn quấy nhiễu em.”

“Như vậy à.” Nam nhân cầm tay lái, không biết đang suy nghĩ chuyện gì.

“Được rồi, sao anh lại có xe ở đây?” Cậu vẫn còn nhớ rõ là anh đến đây bằng máy bay chứ không phải chạy xe tới nhà?

“Nga, có một người bạn ở chỗ này, nên anh mượn cậu ấy.”

Đoàn Nghị Quân gật đầu, nhưng thật ra cậu cũng không có chú tâm nghe lắm. Nhìn ra ngoài cửa sổ cảm thấy con đường này hình như không phải là đường về nhà mình, cậu không khỏi có chút kỳ quái hỏi, “Chúng ta định đi đâu?”

“Trước tiên anh sẽ dẫn em đi ăn nha. Đêm nay có hội chợ triển lãm về trò chơi, nếu có hứng thú để anh dẫn em đi xem một chút.”

“Hảo!” Kỳ thực Đoàn Nghị Quân cũng không biết mình đang hài lòng cái gì, đến tột cùng là muốn đi xem cái triển lãm kia hay chỉ là bởi vì... Có thể bên cạnh nam nhân này... Bất quá cũng không sao cả... Chỉ cần có thể cạnh anh, cậu đều thấy rất vui vẻ.

“Ngày mai là cuối tuần?”

“Àn...”

“Xin lỗi, mấy ngày hôm trước do bận rộn công tác, hôm nay mới có thể nghỉ ngơi một chút. Ngày mai nếu em có thời gian, anh sẽ lại đưa em đi chơi.”

“Hảo.” Tuy rằng Đoàn Nghị Quân cảm giác mình thân là một chủ nhà còn cần người khác dẫn đi chơi có điểm mất mặt, bất quá cậu thực sự rất ít khi đi ra ngoài, thật sự không biết nơi nào có thể vui chơi, nhìn anh quen thuộc với đường xá nơi này như vậy, thực sự thì anh mới là người ở đây đi.

Trước tiên Đoàn Nghị Quân gọi điện về cho mẹ, nói hai người phải đi ăn, lần này nam nhân thực sự đưa cậu đến một nhà hàng Trung Hoa, sau đó lại dẫn cậu đi xem triển lãm, Đoàn Nghị Quân lúc này đây thật thích coser(*) kia, khi thấy có gian hàng của trò chơi mà hai người bọn họ đang ngoạn, Trình Dật thậm chí còn mua cho cậu bộ trang bị mà cậu yêu thích, y phục cùng vũ khí, thấy đồ vật trong trò chơi hiện ra trước mắt, Đoàn Nghị Quân có chút không biết hình dung tâm tình hiện tại của chính mình, từ triển lãm đi ra, cậu vẫn còn có chút kích động.

“Mười giờ rồi, em có đói không? Để anh dẫn em đi ăn chút gì nha.”

“A? Hảo.” Đoàn Nghị Quân hiện tại đã vui vẻ đến mức có chút mơ mơ màng màng, theo nam nhân lên xe sau đó tới một cửa tiệm có bán thức ăn khuya, đột nhiên nhớ tới thực sự đã khuya lắm rồi, cũng gần mười một giờ còn gì, hình như mỗi lần ở chung với anh, cậu đều sẽ cảm thấy thời gian trôi qua có điểm nhanh...

“Hay là em về khách sạn ngủ với anh một đêm đi? Dù sao ngày mai cũng không cần đi học mà.”

“Hử?” Sau khi Đoàn Nghị Quân nghe được lời đề nghị nam nhân đầu tiên là sửng sốt một chút, sau đó không biết tại sao đột nhiên cậu thấy có chút hưng phấn, “Cũng có thể à...”

Lại gọi thêm một cú điện thoại về nhà, nói rằng đêm nay cậu ngủ lại nhà bạn học, hiện tại sẽ không về. Theo nam nhân lên xe mới nhớ tới một việc, “Cái kia... Em còn chưa có thay quần áo...” Quan trọng nhất còn có quần lót...

“Hiện tại đi mua thì được rồi.” Nói xong Trình Dật đem xe quay đầu lại.

Hai người cùng đi mua quần lót, cả người Đoàn Nghị Quân đều đỏ bừng, nhất là khi nam nhân chọn giúp cậu.

“Cái kia... Có thể đi... Em lấy cái này...”

“Lấy nó sao?” Trình Dật cười đến vẻ mặt ôn nhu nhìn cậu, không biết tại sao Đoàn Nghị Quân lại cảm thấy chính là do anh cố chọn lâu như vậy... Hơn nữa đã chọn lâu như thế rồi mà lại đi lấy ngay cái thiếu vải nhất nữa chứ... Thế nhưng cậu thực sự không chịu nổi ánh mắt ái muội của nhân viên trong cửa hàng, vẫn là tốc chiến tốc thắng thì tốt rồi.

“Ăn lấy cái này!”

Khi hai người cùng nhau trở lại khách sạn Đoàn Nghị Quân vẫn còn cảm thấy tay có chút run rẩy, nghĩ đến đêm nay sẽ ngủ cùng anh trái tim cậu lại nhảy loạn lên, nhất là khi mở cửa thấy phòng của anh không có hai giường đơn mà là một chiếc giường kingsize... Bất quá cũng may là nó rất lớn... Đoàn Nghị Quân hiện tại âm thầm cầu nguyện đêm nay mình nghìn vạn lần không nên mơ thấy giấc mộng kỳ quái kia sau đó lại phát ra thanh âm kỳ quái, đến hôm sau trên giường tất cả đều là dịch thể khô cạn kỳ quái...

Thế nhưng càng tưởng tượng càng cảm thấy thân thể run rẩy sau đó là cảm giác hưng phấn... Dừng lại!

“Em... Em đi tắm đây...”

“Ăn.” Trình Dật ở phía sau cười đến vẻ mặt ý vị thâm trường nhìn cậu chạy trốn vào phòng tắm. Bất quá cũng không vội, đêm nay còn rất dài nha.

Cosplay: một thuật ngữ có nguồn gốc từ Nhật Bản viết tắt từ “Costume Play”. Đó là các hoạt động, các trò chơi phỏng lại theo các nhân vật của truyện tranh, phim giả tưởng, game (manga, anime, tokusatsu, video game, visual game...).

Coser (Cosplayer): Người tham gia Cosplay, người hóa trang, mặc trang phục thành nhân vật ưa thích.

9. Chương 9

Sau khi Đoàn Nghị Quân tắm rửa xong đi ra khỏi phòng tắm, gương mặt vẫn là đỏ bừng, không biết có phải nguyên nhân là do hơi nóng từ phòng tắm hay không, nhìn qua cứ như một khóa cây đào mật chín muồi, cực kỳ mê người. Mặc vào áo ngủ có sẵn ở khách sạn, bởi vì có chút rộng nên Trình Dật chỉ cần liếc mắt liền thấy được xương quai xanh xinh đẹp và cân xứng, phía dưới càng mở rộng không ít, lộ ra tầng lớn da thịt nõn nà trắng mịn, rất ít nam sinh có thể có được một thân thể như vậy, Trình Dật cảm giác cả người đều khô nóng, nhưng là càng cảm thấy khẩu vị của mình có điểm giống như một ông chú biến thái, dù sao anh cũng là thích đứa nhỏ này, cho nên rất lo lắng nếu động tác của mình quá nhanh có thể sẽ dọa em ấy sợ hay không, tuy rằng từ bộ dáng hay xấu hổ của đứa nhỏ này có đôi khi anh còn thấy được ánh mắt si mê của cậu, khiến Trình Dật cảm giác mình đã nắm được mấy phần thắng rồi, đêm nay mới dám đưa em ấy về đây, thế nhưng khi gần đạt được mục đích anh lại có cảm giác sợ hãi, vào thời điểm chân chính cần phải ra tay, anh vẫn là có chút lo lắng, dù sao mình cũng không phải tìm người 419(*), mà là nghĩ muốn hảo hảo yêu thương đứa nhỏ này.

“Chờ quần áo giặt xong cũng còn lâu lắm, em trước cứ chơi máy tính chút đi, anh cũng đi tắm đây.” Trình Dật vừa mở túi xách liền dừng lại động tác, đầu óc xoay chuyển cuối cùng vẫn là cầm lấy cái máy tính bảng. Để lên bàn ấn nút khởi động (power button), “Bên trong có trò chơi cũng có phim ảnh, em xem muốn làm gì thì làm.” Nói xong, anh liền đứng dậy bước vào phòng tắm.

Đoàn Nghị Quân ngồi vào máy tính trước mặt, kỳ thực vốn cũng không phải rất muốn chơi máy tính, thế nhưng hiện tại cũng không biết có thể làm gì đây, hơn nữa cậu cần làm một chút sự tình để phân tán lực chú ý của mình, không đến nỗi khiến cậu đứng ngồi không yên, máy tính đã khởi động hồi lâu cũng chưa có phản ứng, Đoàn Nghị Quân mới phát hiện là phải nhập mật khẩu vào. Đầu tiên là đứng dậy gọi Trình Dật vài lần, thế nhưng bởi vì khả năng cách âm quá tốt nên đối phương không nghe được, đợi mãi vẫn không thấy trả lời, Đoàn Nghị Quân cảm thấy có chút ngượng ngùng, dứt khoát ngồi xuống ghế lần nữa.

Ngồi ở chỗ kia không có việc gì làm thế là cậu liền nhập bậy, Đoàn Nghị Quân cũng không biết tại sao mà xui quẻ khiến thế nào mà lại đi nhập ngay sinh nhật của mình, hoàn toàn chỉ là mang theo vui đùa một chút mà thôi chứ cũng không có suy nghĩ quá nhiều, làm sao cũng không nghĩ tới, sau khi cậu nhập xong mật khẩu, màn hình chờ khi này liền biến mất, thay vào đó xuất hiện màn hình chính, làm cho cả người cậu đều ngây ngốc.

Mật khẩu khi này... Thực sự là sinh nhật của mình?! Đây là trùng hợp sao... Hay là... Nhất định chỉ là trùng hợp thôi, Trình Dật cũng không biết sinh nhật của mình là ngày nào mà ha? Làm sao có thể lấy nó đặt làm mật khẩu được, hơn nữa thực sự là cậu tìm không được lý do để anh làm vậy a. Đoàn Nghị Quân không có

phát hiện, mặc dù cậu đã cố gắng bày ra bộ dạng “thoải mái”, thế nhưng tay lại nhịn không được mà run lên, trong ngực bắt đầu nảy lên một đồng lớn tâm tình không xác định được, thỏa mãn, ngọt ngào, mừng rỡ, biết rõ chính mình nghĩ như vậy căn bản là không có lý do, vả lại cậu cũng biết hi vọng càng nhiều thất vọng sẽ càng thống khổ hơn, nhưng vẫn là nhịn không được, trong ngực vạn phần kích động. Rất muốn trực tiếp vọt vào chất vấn anh, tại sao lại đặt mặt khẩu kia, thế nhưng cậu vẫn cố gắng phải tỉnh táo lại.

Nhìn vào máy tính, Đoàn Nghị Quân mới phát hiện bên trong dĩ nhiên chứa không ít trò chơi, không khỏi có chút kinh ngạc, tuy biết rằng anh có ngoại trò chơi hơn nữa còn là lợi hại đến như vậy, thế nhưng lúc gặp mặt anh vẫn còn có chút không tin tưởng lắm, luôn cảm thấy người kia nhìn qua đều không giống như là một người sedit ngoại trò chơi. Cho nên cóđôi khi ở trên mạng gọi tên anh, cậu cũng sẽ cảm thấy cóđiểm không được tự nhiên.

Mở thử một trò, cậu phát hiện tròđó khá hay, thế nhưng luôn cảm thấy có chút trống vắng, từ trước tới nay cậu chưa từng nghe thấy tên của trò chơi này, cảm giác không khỏi có chút kỳ quái. Có thể là bởi vì tâm tình bất đồng, mặc dù trò sau so với trò trước còn muốn hấp dẫn hơn, thế nhưng cậu luôn cảm giác có chút không yên lòng, trong trò chơi đều bịđối thủ giết chết, cho nên qua mười phút, cậu vẫn là quyết định nên tắt đi thì hơn.

Lang thang không mục đích ở vài trang web, không có gì thu hút cả, nhớ tới buổi tối dài dằng dặc sắp trải qua, nhất là chờ sau khi Trình Dật đi ra, không biết mình có thể còn lúng túng hơn nữa hay không, cho nên cậu vẫn lải đi tìm một bộ phim để xem đi... ít nhất ... Có thể làm cho mình phân tâm không đem toàn bộ lực chúýđều tập trung trên người của anh, đỡ phải đểđối phương nhìn ra bộ dạng bất thường của mình.

Đoàn Nghị Quân mở ra một thư mục, mới phát hiện phim ảnh trong máy tính của Trình Dật không tính là rất nhiều, đa phần đều là các bộ phim điện ảnh kinh điển của nước ngoài, chính mình cũng đã từng xem qua, lúc này mới phát hiện bên trong còn có một “thư mục mới”, nhịn không được liền mở ra, trong lúc nhất thời lại ngây ngẩn cả người, dù sao đồ vật bên trong, cũng coi như là mình có biết tới... Vài cái tên kia... Dù nhìn thế nào cũng không giống như tên phim bình thường đi... Thế nhưng, trong máy tính của đại thần... Làm sao lại có loại đồ vật này...

Đều là chữ tiếng Anh, thậm chí còn có vài cái khiến Đoàn Nghị Quân cảm thấy cóđiểm quen thuộc, thế nhưng cậu biết hẳn không phải là cái mà mình đang nghĩ tới, coi như làđúng đi, nhất định cũng sẽ là AV, tuy nhiên cảm giác cũng thật khó tả, không phải là bởi vì hình tượng hoàn mỹ của Trình Dật ở trong lòng mình bị phá hủy, cậu biết một nam nhân bình thường từng tuổi này sẽ xem mấy phim như vậy, chỉ là khi phải đối mặt với sự thực anh là một thẳng nam khiến cậu cảm thấy khổ sở mà thôi.

Tùy tiện mở ra một cái, kỳ thực chỉ là muốn nghiệm chứng vềđiểm nghi hoặc trong lòng mình. Thế nhưng Đoàn Nghị Quân lại không thể tưởng tượng được, nhân vật xuất hiện trên màn hình lại là hai nam nhân!

Trong nháy mắt Đoàn Nghị Quân kinh ngạc không nói ra lời, hầu nhưđều đem tất cả các phim có trong máy anh mở ra một lần, không hề nghi ngờ, toàn bộđều là GV, hoàn toàn không có một bộ AV như trong tưởng tượng của cậu! Nhất thời cả người đều ngây ngẩn, cũng đã quên tất đi, cứ như thế nhìn chằm chằm vào màn hình, hôn môi, cởi quần áo, sau đó quần lấy nhau, khẩu giao, liếm hậu môn, thẳng đến khi xen vào thanh âm rên rỉ của hai người kia...

419: Tình một đêm

10. Chương 10

Không ngừng có một thanh âm trong đầu mình nói rằng nhanh lên một chút tắt đi nhanh lên một chút tắt đi, thế nhưng Đoàn Nghị Quân vẫn là ngây ngốc nhìn vào màn hình mà không có lấy nửa phần phản ứng, thanh âm của máy tính không đến mức quá lớn, thế nhưng đủđể cho cậu nghe được rõ ràng, hình ảnh người thiếu niên kia rất to gan, đầu tiên là nằm ở trên giường mặc sức cho nam nhân thao mình, một lát sau xoay người lại đem nam nhân đẩy ngã xuống dưới, bản thân thiếu niên thì cầm lấy âm hành cương cứng kia mà ngồi lên, âm hành thô to hơi chút kéo căng tiểu huyết, cuối cùng nuốt vào cả cây chỉ còn lại hai khóa tinh hoàn no đở bên ngoài, thiếu niên bắt đầu phóng đảng rên rỉ, giãy dụa. Thấy vậy Đoàn Nghị Quân từng

đột ngột đổ tới mang tai, thân thể cũng bắt đầu nổi lên biến hóa rất nhỏ. Phía dưới trở nên cứng rắn, thấy thiếu niên bị nam nhân thao đến vui sướng, thậm chí nơi nào đó của chính mình cũng đã bắt đầu ngứa ngáy, có chút mất tự nhiên xê dịch thân thể, đem chân của mình kẹp chặt hơn nhằm giảm bớt loại xấu hổ này, đột nhiên cậu nhớ tới tình cảnh bây giờ của mình!

Đến khi cậu kịp phản ứng mới phát hiện bên trong phòng tắm đã không còn tiếng động, cả người Đoàn Nghị Quân liền cảm thấy thấp thỏm không yên, cậu còn không ngừng cầu nguyện nam nhân vẫn lãđang tắm, quay đầu lại liền thấy người kia đãđứng ở phía sau mình từ lúc nào không hay. Bên hông tùy ý buộc một cái khăn tắm, trên thân còn có một chút bọt nước chưa được lau khô trượt xuống dọc theo cơ bắp kiên mỹ, mặt Đoàn Nghị Quân nhất thời so với khi nãy xem GV còn muốn đỏ hơn, cậu theo quán tính nuốt xuống một ngụm nước bọt, nam nhân này... Đến tột cùng đảđả phía sau chính mình bao lâu rồi??

“Anh...”

“A... ha... A... Ân.... a...” Đoàn Nghị Quân hiện tại mới phản ứng được mà nhìn bộ phim khi nãy mình chưa kịp đóng! Cậu luống cuống tay chân muốn đi đóng nó lại, thế nhưng càng sốt ruột thì càng dễ phạm sai lầm, rõ ràng là muốn đóng nó nhưng không nghĩ tới ngón tay lại run rẩy ấn nhầm nút tăng âm lượng, thoáng cái thanh âm đảđạt tới mức lớn nhất.

“A a... Thật là thoải mái... Đâm chết em... A...ha...”

Trong nháy mắt vang dội thanh âm rên rỉ của hai nhân vật trên màn hình, vận động pít-tông phát ra tiếng nước “phốc xuy”, cơ thể va chạm mang theo thanh âm “ba ba”, cùng với lời nói *** đảđang của thiếu niên, toàn bộđều quanh quẩn khắp căn phòng. Tất cả kích thích giống như là trong nháy mắt bị phóng đại. Đoàn Nghị Quân bị cái thanh âm kia hành hạđến gần điên lên rồi, toàn thân đều cảm thấy như muốn phát hỏa, cho tới bây giờ không nghĩđến sẽ gặp phải tình huống mất mặt và xấu hổ như vậy, thật vất vả mới có thểđóng lại bộ phim kia, cậu đã không còn mặt mũi nào để ngẩng đầu lên nhìn đối phương nữa rồi.

Trình Dật nhìn đứa nhỏ không khác gìđàđiểu đem đầu vùi vào bàn, khoe miệng gọi lên một nụ cười rất nhanh liền khôi phục lại bình thường.

“Có phản ứng?”

“...” “Anh đến tột cùng đã nhìn bao lâu.”

“Ha hử, cũng được một lúc, em quá chú tâm, ngay cả khi anh đi ra cũng không biết a.”

Đoàn Nghị Quân hận không thể trực tiếp đập đầu vào bàn tự sát...

“Kỳ thực em cũng là sao?”

“Là... Là cái gì...”

“Gay.” Trình Dật nhàn nhạt phun ra một chữ. Trong mắt mang theo vài phần tiếu ý.

Thế nhưng khi Đoàn Nghị Quân nghe đến cái từ này liền cương cứng lại một chút, lòng tràn đầy rối loạn, không biết nam nhân đến tột cùng muốn nói cái gì.

“Ha hử, thật ra không cần quáđể tâm, em cũng thấy đấy, trong máy tính anh có mấy thứ này, kỳ thực chúng ta là đồng loại.”

Lúc này Đoàn Nghị Quân mới có chút dừng khí ngẩng đầu lên, đôi con ngươi trong suốt như thủy tinh chợt nháy, tuy rằng khi nãy cậu cũng có nghĩ qua, thế nhưng không nghĩ tới đối phương lại nói ra một cách thẳng thắn như vậy. Trong lòng Đoàn Nghị Quân lúc này không biết là tư vị gì, nghe được đối phương nói bọn họ lãđồng loại thì vui sướng, nhưng đồng thời còn cóđiểm mất mát không nói nên lời. Không khỏi liền nghĩ tới mặt khẩu trong máy tính của anh... Tại sao lại là sinh nhật của mình... Sẽ không phải là anh thích mình chứ? Thế nhưng Đoàn Nghị Quân lại cảm thấy không quá có khả năng, tuy quan hệ giữa bọn họ coi như không quá tệ, như vậy cũng không có nghĩa là anh thích mình a, một nam nhân ưu tú như vậy, cho dù là có thích nam nhân đi chăng nữa, có lẽ anh cũng sẽ thích những nam nhân ưu tú như anh đi. Nghĩ tới đây Đoàn Nghị Quân lại cảm thấy có chút bi thương, tuy nhiên cậu lại không biết toàn bộ tâm tình của mình đều hiện rõ lên khuôn mặt, Trình Dật đem tất cả biến hóa của cậu thu vào trong mắt. Bé góc này đang suy nghĩ cái gì anh còn không phải là rất rõ ràng sao?

“Vừa nãy em cũng đã nhìn thấy rồi đi.”

“Àn?”

“Mặt khẩu của máy tính.”

Đoàn Nghị Quân đã có điểm choáng váng, không biết tại sao anh lại nhắc tới nó.

“Kỳ thực đó chính là sinh nhật của em.”

“Em... Tại sao...” Suy nghĩ hồi lâu, Đoàn Nghị Quân chỉ có thể nói ra một câu như thế.

Nam nhân cười cười, cũng không nói gì thêm, đột nhiên anh bế cậu lên, Đoàn Nghị Quân lại càng hoảng sợ, theo bản năng lấy tay choàng qua cổ của nam nhân, không để cho chính mình ngã xuống. Gần như chỉ sau vài giây, cậu đang từ trên ghế đã bị nam nhân vứt xuống giường.

“Còn chưa biết lý do sao?” Nam nhân bởi vì vừa mới bế cậu nên khăn tắm được buộc quanh hông đã có điểm rơi lỏng, lúc này hoàn toàn đã không còn dáng dấp của một ca ca ôn nhu như buổi sáng mà cậu đã nhìn thấy, phảng phất đột nhiên anh hóa thân thành ác ma, từ trên cao nhìn xuống cậu, khoe miệng mang theo nụ cười cũng nhiễm thêm vài phần tà khí.

“Tiên Nhi.” Trình Dật đột nhiên dùng cách xưng hô này gọi cậu, “Kỳ thực là, em thích anh phải không?”

Cả người Đoàn Nghị Quân đều ngớ ngẩn, đầu óc vang lên tiếng “ong ong”, không biết nam nhân đến tốt cùng là có gì, thấy anh vẫn nhìn mình mà mỉm cười, cậu liền hiểu lầm anh có lẽ là đang cười nhạo mình, ngực cảm thấy có chút nhức nhối cùng ủy khuất, cậu dứt khoát rống lên, bất quá cũng chỉ là bạn trên mạng mà thôi, cùng lắm thì sau này sẽ không gặp lại nhau là được. “Thích anh thì sao, có quy định nào nói em không thể thích anh được sao? Em không biết làm sao mà anh biết được, thế nhưng nếu anh không thích em em cũng sẽ không quấn quýt lấy anh đâu, anh có thể yên tâm đi.”

Nghe được lời nói của cậu, tâm tình Trình Dật thật tốt mà bật cười, “Nghị Quân, dùng sinh nhật của em để cài làm mặt khẩu, thực sự thì em sẽ không nghĩ chỉ là trùng hợp thôi chứ?”

“Em... Em làm sao mà biết...”

“Ồng.” Trình Dật đột nhiên có chút kích động mà đề lên người cậu, mặt của hai người cách nhau càng ngày càng gần, ngay khi Đoàn Nghị Quân khấn trương đến mức trái tim đều phải nhảy ra cho rằng đối phương sẽ hôn cậu, Trình Dật thế nhưng dừng động tác lại, hai người chỉ còn cách nhau cỡ 1cm, khi nói chuyện nhiệt khí đều có thể phun đến trên mặt cậu, “Anh cũng thích em a.”

11. Chương 11

“Anh... Làm sao lại...”

“Anh cũng muốn biết sao bản thân mình lại như vậy, tự nhiên lại đi thích một bé ngốc như em, thế nhưng mỗi lần nhìn thấy bộ dáng em đỏ mặt, anh đều muốn đem em nhào nặn vào trong ngực mình mà hảo hảo yêu thương em, thời điểm ở trong trò chơi cũng là như vậy, có đôi khi nghĩ lại sẽ cảm thấy rất là kì diệu.”

Trong lúc Trình Dật đang bày tỏ tình cảm của mình, Đoàn Nghị Quân vẫn nghiêm túc nhìn chằm chằm vào anh, thế nhưng lại nhìn không ra bất luận một chút ý tứ lừa dối nào từ mắt anh, vẻ mặt đối phương rất nghiêm túc, hoàn toàn không giống như là đang nói đùa với mình. Đồ mặt nghe xong lời tâm tình của anh, đến khi há mồm mới phát hiện mình nói chuyện đã có chút lắp bắp rồi, “Anh thật sự nghiêm túc sao...”

“Đương nhiên.”

“Em... Em cũng vậy... Mỗi lần thấy anh ôn nhu nói chuyện với em... Em lại cảm thấy tim mình đập rộn lên...”

Trình Dật nở nụ cười xoa xoa mái tóc của cậu. Chỉ cần anh hơi cúi đầu một chút, liền chạm đến môi của Đoàn Nghị Quân, đối phương cũng không có khước từ, cứ như thế hai người hôn môi nhau. Khi này vốn đã xem GV, hai thân thể đều có chút khô nóng rồi, hiện tại làm sao có thể chống lại khiêu khích này đây, rất nhanh cả hai đều nổi lên phản ứng. Thế nhưng vào thời khắc mấu chốt Trình Dật đột nhiên dừng lại. Anh cũng không phải muốn giả bộ làm chính nhân quân tử gì, chẳng qua là anh cảm thấy vào lúc này đây, nếu

như đối phương có chút ý tứ không muốn nào, anh cũng sẽ không miễn cưỡng cậu, với lại thừa dịp hiện tại anh vẫn còn có thể nhẫn nại, không phải đến mức không thể vãn hồi được nữa, khi đó cho dù anh có muốn nhịn cũng đã nhịn không được rồi.

Nhìn anh từ trên người mình đứng lên, Đoàn Nghị Quân có chút không hiểu.

“Nghị Quân, nếu như em nghĩ chúng ta tiến triển quá nhanh, hiện tại muốn đổi ý vẫn còn kịp, anh sẽ không ép buộc em.”

Biết đối phương muốn nói gì, gương mặt Đoàn Nghị Quân đỏ như được thoa phấn, kỳ thực cậu không thể nói rằng, chính mình ở trong mộng cũng không biết đã mơ bao nhiêu lần cảnh tượng bản thân bị nam nhân trước mặt này đè xuống xâm phạm, nếu như anh biết mình đói khát như thế, không biết anh sẽ cảm thấy thế nào đây... Thế nhưng, với tư cách là một người yêu, cậu đã chờ giờ khắc này thực sự quá lâu rồi, cậu làm sao cũng không nghĩ tới mình lại có thể may mắn như vậy, người mà mình yêu thương vừa vịn cũng yêu mình, hiện tại cậu chỉ cảm thấy cả trái tim đều được lấp đầy bởi mặt đường.

Cho nên cậu chỉ lắc lắc đầu, “Em... Em không sao cả...”

Hai mắt Trình Dật sáng rực lên, sau đó nói, “Thực sự?”

“Ân...” Đoàn Nghị Quân nhỏ giọng hừ một tiếng, đỏ mặt quay sang hướng khác, cậu cảm thấy thẹn không ngớt.

Trình Dật lộ ra một nụ cười ôn nhu, xoay người mở bộ phim ban nãy ra, “Như vậy hẳn là em sẽ không thấy khấn trương nữa đi?”

Trên màn hình lần thứ hai truyền ra thanh âm rên rỉ của diễn viên, Đoàn Nghị Quân đỏ mặt, bị thanh âm như vậy kích thích làm cậu có cảm giác, thế là quay sang Trình Dật gật đầu với anh.

Hai người rất nhanh lại quấn lấy nhau, lúc này đây so với khi nãy còn muốn kịch liệt hơn, Đoàn Nghị Quân hiện tại mới phát hiện khí lực của đối phương rất lớn, thời điểm bị anh chế trụ căn bản là cậu không thể giãy dụa, chỉ có thể để cho anh muốn làm gì thì làm, hơn nữa anh không còn ôn nhu như khi nãy, như lần để thăm dò, lúc này đây tràn đầy tính xâm lược vậy tứ tình sắc, không nghĩ tới một nam nhân ôn nhu như thế khi ở trên giường cũng sẽ có một mặt thú tính, có đôi khi cậu nằm mơ thấy anh trong lúc ân ái cũng lờn nhu như vậy, thế nhưng một Ma Dục như hiện tại khiến cậu cảm thấy có chút xa lạ cùng với tràn đầy mị lực.

Thời điểm hai người hôn nhau khó tránh khỏi tình huống thân thể va chạm, giống như là muốn tìm kiếm thoải mái từ sự ma sát với đối phương, bên tai quanh quẩn thanh âm rên rỉ đầy tình sắc, bầu không khí trong nháy mắt trở nên *** mỹ diệu không nổi, cậu cảm giác được nơi nào đó của nam nhân cũng đã trở nên cứng rắn, dán sát vào bắp đùi của mình, sau đó không ngừng ma sát lên xuống.

Những nơi bị anh chạm vào dường như đều muốn bốc cháy, khiến cho Đoàn Nghị Quân dị thường có cảm giác, không khỏi nhớ đến cảnh tượng trong mộng, vô số lần mơ thấy nam nhân hôn mình như vậy, sau đó dùng cái đó của anh tiến vào cơ thể mình, kỳ thực Đoàn Nghị Quân chưa từng thích qua một người nhiều như thế, một năm qua anh vẫn luôn bồi cậu ngoạn trò chơi, kỳ thực anh không chỉ chiếu cố cậu trong trò chơi mà còn quan tâm đến cuộc sống ngoài đời thực của cậu nữa, anh đã dạy cho cậu rất nhiều thứ, trước đây chỉ cần cảm thấy buồn phiền hay không vui cậu đều sẽ tâm sự với anh, mặc dù chưa từng gặp mặt, thế nhưng đối phương lại không khác gì ca ca của mình cả.

“Ân... ngô... A... Ca... Nóng quá...”

Vào lúc này nghe được Đoàn Nghị Quân gọi mình là ca, Trình Dật thoáng cái ngây ngẩn cả người, sau đó anh càng thêm hưng phấn, nam nhân đã bắt tri bắt giác đưa tay vào trong áo ngủ của cậu, vốn dĩ áo ngủ đã rất rộng rồi, nam nhân chỉ cần nhẹ nhàng mở ra, nó liền lập tuột khỏi người cậu, lộ ra toàn bộ thân thể trắng nõn, thế nhưng đó cũng không phải là trọng điểm, khi Trình Dật nhìn thấy cả người trơn bóng của Đoàn Nghị Quân mới phát hiện ra điểm không thích hợp. Nhịn không được vỗ một cái lên cánh mông mềm mại của cậu, “Tiểu tao hóa, em thế nhưng lại không có mặc quần lót!”

Gương mặt của Đoàn Nghị Quân đã đỏ đến mức không thể nào đỏ hơn được nữa... Cậu thiếu chút nữa đã quên mất...

“Không phải khi này vừa mới đi mua sao? Tại sao lại không mặc?” Chẳng lẽ ngay từ đầu em ấy đã nghĩ muốn dùng sắc dụ với mình?

Phảng phất biết đối phương đang hiểu lầm cái gì, Đoàn Nghị Quân gấp đến độ không kiềm chế được, cậu liếc mắt muốn giải thích, “Không phải mà... Em... Vốn dĩ em cũng đã định là sau khi tắm xong sẽ mặc...”

“Vậy tại sao lại trần trụi mà đi ra như thế?” Trong ánh mắt của Trình Dật lóe lên một tia sáng không biết tên, khiến Đoàn Nghị Quân cảm thấy có chút sợ, hình như đối phương tùy thời đều có thể hóa thành một dã thú mà nhào tới cậu, đem mình ăn đến đâu khớp xương cũng không còn.

Đoàn Nghị Quân xấu hổ hoàn toàn không dám nhìn tới ánh mắt của anh, khi nhìn đến nó cậu có cảm giác cả cơ thể mình đều bị hút vào đó.

“Nói chung... Anh không nên hiểu lầm... Em không phải...”

“Ha ha, kỳ thực cũng không sao cả, chỉ là anh rất vui vẻ thôi.” Nam nhân cười nói, một tay nắm lấy cái hông, nơi nhiều thịt nhất trên cả cơ thể cậu, thậm chí ngón tay còn nhẹ nhàng xẹt qua khe hông của cậu, “Anh phát hiện chỗ này của em... Khá đến mức khiến người khác muốn cắn vài ngụm.”

12. Chương 12

Nam nhân nói làm liền làm, do đó anh thực sự đi xuống liếm phía dưới của mình, đầu tiên là liếm từ mặt trước đến xương chậu, sau đó dứt khoát đem Đoàn Nghị Quân trở mình nhếch hông lên, mở ra hai cánh hông tròn trịa của cậu, tinh tế liếm lộn lên khe hông cùng với đóa hoa nhỏ mơ hồ ẩn hiện ở bên trong.

“Đừng... Ồ...ồ... Hảo bản...” Cái loại địa phương đó bị kích thích, Đoàn Nghị Quân gần như muốn khóc lên, ngay cả thanh âm đều mang theo cảm giác xấu hổ mãnh liệt, như hận không thể tự đem chính mình giấu đi vậy. Nghĩ đến việc chỗ đó bị nam nhân liếm, rõ ràng tâm lý còn có chút lúng túng muốn khúc từ, thế nhưng về mặt sinh lý đã sớm chìm đắm, thân thể hưng phấn không nhịn được run rẩy.

“Chỗ này của Tiên Nhi làm sao mà bản được, ca ca thích còn không kịp nữa là.” Nam nhân buông địa phương đã bị anh liếm đến ướt đầm ra, thanh âm trầm thấp ưu nhã, khí tức ấm áp phun lên tiểu hông trắng nõn. Đoàn Nghị Quân lại cảm giác được trong nháy mắt phía dưới của mình trở nên cứng rắn hơn, rất rõ ràng nam nhân đang ở trên người mình thực sự biết cách trêu chọc người khác, biết mình ở dưới tình huống nào thì miễn cưỡng nhất, hơn nữa nơi nào đó bị anh liếm, cảm giác ngứa ngáy nhột nhột khiến cho toàn bộ xương cốt của mình đều mềm nhũn ra, biết cậu kỳ thực rất thích, khóe miệng Trình Dật hơi cong lên, sau đó đưa tay cầm lấy âm hành đang ngẩng đầu của cậu. Cúi đầu một lần nữa trở lại chỗ đó, đầu lưỡi tại khe hông mê người lại bắt đầu liếm lộn.

“A...ha... A... Nhột... Ca... Đừng liếm như vậy...” Cậu biếp buộc đến nỗi khóe mắt đã chảy ra lệ, nghe được đối phương dùng loại thanh âm mềm mại này gọi mình ca ca, Trình Dật cũng đã muốn nhịn không được, thế nhưng nghĩ đến đây là lần đầu tiên của bọn họ, mình nhất định phải lưu lại cho em ấy ấn tượng thật tốt, cho nên anh mới cố gắng kiềm nén dục vọng của mình.

Cho tới khi phía dưới đã bị anh liếm đến toàn bộ vừa ẩm ướt vừa mềm mại, Trình Dật mới thu hồi lại đầu lưỡi, da Đoàn Nghị Quân rất trắng, thế nhưng đầu nhũ, cúc huyết cùng âm hành kia đều là màu sắc phấn nộn, ngón tay anh nhẹ nhàng sờ vào đóa hoa nhỏ đã hơi mở ra một chút, Đoàn Nghị Quân liền chịu không nổi cầm lấy gối nằm dưới thân rên rỉ. Phía sau bởi vì khăn trương mà co rút lại một chút, cắn chặt lấy đầu ngón tay của Trình Dật.

“Thả lỏng nga. Để anh giúp em khuếch trương thêm một chút.” Trình Dật cúi đầu hôn lên lưng cậu, một bên ôn nhu nói, “Tiểu Quân, đây là lần đầu tiên đi?”

“Ân.” Đoàn Nghị Quân thẹn thùng đem mặt vùi vào gối nằm, nhỏ giọng đáp.

Nam nhân ở phía sau quả nhiên nở nụ cười. Ngón tay ban này vẫn còn dây dưa ở miệng huyết của Đoàn Nghị Quân thừa dịp cậu buông lỏng, từ từ tiến nhập.

“Ân... ngô... A...ha...”

“Khó chịu sao?” Chỉ mới có một ngón tay tiến vào, tiểu huyết còn chưa thể nuốt trọn hết ngón tay của anh, Trình Dật đã lo lắng cậu khó chịu, động tác đặc biệt cẩn cẩn dực dực. Cùng với tiếng rên rỉ ngày càng nâng cao trong phim, loại cảm giác tương phản này lại càng khiến cho người ta chịu không nổi.

Đoàn Nghị Quân lắc lắc đầu, kỳ thực cảm giác một ngón tay bên trong cơ thể cũng không tính là đặc biệt cường liệt, hơn nữa nam nhân lại làm đầy đủ tiền hí cho mình. Trừu sáp một hồi, Trình Dật đổ thuốc bôi trơn vào tay, sau đó bắt đầu cắm vào ngón tay thứ hai.

Dường như cảm nhận được thân thể của mình bị kéo căng ra thêm một chút, cảm giác toan trướng bắt đầu xuất hiện, thuốc bôi trơn lạnh lạnh khiến nội bích lửa nóng có chút thoải mái, tiến nhập cũng càng thêm thuận lợi.

Trình Dật nhìn cậu phản ứng trực trác như thế, anh biết cậu là lần đầu, bất quá thân thể Đoàn Nghị Quân cũng thuộc dạng cực phẩm, phía dưới của cậu đã bắt đầu tự động khép mở, hơn nữa lại còn vừa ướt vừa mềm. Lúc hai ngón tay trừu cắm ra vào, tiểu huyết không phụ sự mong đợi của nam nhân ngậm chặt lấy hai ngón tay anh.

“Có đau không?”

“Không đau.” Cảm giác được nam nhân quan tâm lo lắng cho mình, ngực Đoàn Nghị Quân dâng lên một trận tình cảm ấm áp, thế là cậu lắc đầu, có chút ngượng ngùng mở miệng, “Anh có thể dùng lực mạnh hơn một chút, nhanh hơn một chút...”

Nếu vợ yêu của mình cũng đã nói như thế rồi, Trình Dật lại dùng thêm lực sau đó đưa tiếp một ngón tay vào, lúc đầu Đoàn Nghị Quân vẫn còn cảm thấy có chút không thích ứng, nhưng khi nam nhân chạm vào một điểm bên trong cơ thể cậu, lập tức xuất hiện một dòng điện kích thích cả người Đoàn Nghị Quân, khoái cảm mãnh liệt từ phía dưới truyền đi khắp cơ thể, thanh âm rên rỉ càng thêm quyến rũ mê người.

“A...ha... Ân... a... Nơi đó... Thật kỳ quái...”

“Là ở đây sao?”

“A! A...ha... Ca... Đứng... Nơi đó... A...ha...” Âm hành cương cứng phía trước không ngừng ma sát vào khăn trải giường dưới thân, đầu đỉnh cũng không ngừng phân bố dịch thể đến nơi nào đó dưới thành một mảnh. Cậu chợt nhớ tới cảnh tượng trong mộng, nam nhân cũng đối với mình như vậy, bất quá anh không chỉ dùng ngón tay mà còn sử dụng đến cả nơi nào đó nữa... Dần dần, Đoàn Nghị Quân bắt đầu cảm thấy phía sau có chút bất mãn, cậu muốn càng nhiều hơn nữa, dù sao ngón tay của nam nhân vẫn chưa đủ nóng, cậu còn muốn cái khác...

“Ca...” Đoàn Nghị Quân mềm mại kêu một tiếng, sau đó giống như đã quyết tâm, nâng lên cái đầu này giờ vẫn còn đang chôn trong gối, nhẹ nhàng nói một câu, “Có thể... Tiến vào...”

“Đã có thể sao?” Trình Dật từ từ rút ngón tay ra, anh cũng đã có chút đợi không kịp, tiếng rên rỉ quyến rũ cộng thêm thân thể mê người dưới thân mình, không khác gì xuân dược kích thích anh đến cực độ. Nghĩ muốn giữ lấy em, xô xuyên qua em, thao lộng em, chỉ là sợ em vẫn còn chưa quen, nên bản thân mình này giờ vẫn phải nhẫn nại.

“Ân... Nhanh lên một chút tiến vào...”

Đoàn Nghị Quân vừa nói, tay có chút ngượng ngùng đưa tới phía sau mở ra hai cánh mông của mình, động tác dụ dỗ này cũng quá trắng trợn rồi đi, rõ ràng là một hành động sắc tình như vậy, thế nhưng khi Đoàn Nghị Quân thực hiện lại mang theo chút không muốn cùng ngượng ngùng và ngại thẹn, so sánh như vậy càng làm cho anh muốn chà đạp cậu, khiến cho thiếu niên ở dưới thân mình mang theo bộ dạng *** loạn rên rỉ khóc lóc cầu xin tha thứ nhất định là phi thường mê người.

13. Chương 13

Xoa nắn hai cái tiểu quả thực trước ngực cậu, quả nhiên người trong lòng mình khẽ run lên nhẹ nhẹ, thanh âm trở nên dị thường mê người. Vốn đang nghĩ đêm nay có thể tha cho cậu một lần, nhưng là bây giờ thấy cái tình huống này Trình Dật thực sự không có biện pháp nào tự kiểm chế chính mình được nữa.

Lấy tốc độ nhanh nhất cởi bỏ quần áo trên người, thế nhưng Trình Dật lại không có vội vã tiến vào, anh dùng hai tay chà đạp cánh móng me người của cậu, thay thế cánh tay Đoàn Nghị Quân đang đỡ phía trước của mình, đùa bỡn đến không sai biệt lắm, Trình Dật mới tách hai chân của cậu ra, cảm giác không khác gì đang lột một quả cam tươi ngon mọng nước, sau đó lộ ra cục tâm xinh đẹp bên trong, Trình Dật trực tiếp đem lửa nóng của mình để chỗ đó, không có trực tiếp tiến vào, mà là dọc theo khe móng cọ qua cọ lại.

Quy đầu đã có chút nhịn không được mà phân bổ ra niêm dịch trong suốt, theo sự ma sát của Trình Dật toàn bộ đều dính vào người Đoàn Nghị Quân, cảm giác ướt át dính dấp để lộ ra khí tức *** mỹ, mỗi khi đầu đỉnh lướt qua trung tâm đóa hoa nhỏ bé, cả người Đoàn Nghị Quân lập tức run lên, càng ngày run càng đến lợi hại, mà Trình Dật chỉ lơ lửng nơi nào đó dừng lại một chút, để cho dịch thể của mình và *** thủy do đóa hoa của Đoàn Nghị Quân phun ra hòa làm một thể, sau đó cầm lấy gốc phân thân của mình, chuyển sang vị trí khác trên khe móng tiếp tục ma sát, như vậy không ngừng lặp lại, vừa tình thú cũng vừa dần vật, Đoàn Nghị Quân chỉ cảm thấy thân thể của chính mình chưa từng nóng bức như vậy, nội tâm chưa từng có khát vọng như thế, khát vọng rồi lại không thể có đủ dùng khiến những lời này khi này lập lại lần nữa, chỉ cảm thấy xấu hổ và khó chịu. Trong lúc bất an giãy dụa, thân thể vẫn mang theo thanh âm rên rỉ mê người.

“Muốn anh tiến vào sao?”

“Àn... Muốn...” Thanh âm của Đoàn Nghị Quân đã mang theo tiếng khóc nức nở chộc người khác yêu thương.

“Muốn cái gì, nói lại lần nữa nga, lúc này đây phải nói cho rõ ràng, anh liền cho em.”

“A...ha... Em muốn...Đại nhục bồng...Của ca ca..... Cắm vào... Thao em... Nhanh một chút.” Đoàn Nghị Quân dứt khoát nhắm mắt lại, hô lên lời nói vẫn được mình giấu kín trong nội tâm, lúc này cậu thật muốn khóc lên, xấu hổ đến mức trực tiếp đem toàn bộ mặt vùi vào trong chăn, bị nam nhân hành hạ hồi lâu như thế, tuy muốn nhưng lại không có được, cuối cùng còn bị buộc thốt ra lời nói *** đáng như thế, vô luận là tâm lý hay sinh lý đều bị kích thích mạnh mẽ, làm cho cậu vừa bức bối lại hưng phấn, mà khi cậu gần như sắp khóc lên, nam nhân cuối cùng cũng bỏ qua cho cậu.

Đem đầu đỉnh cực nóng để tại chỗ đó, Trình Dật có hơi cổ sức, cái miệng nhỏ nhắn khẽ nhếch lên nuốt gọn lấy cả cây của mình, hơn nữa còn cắn thật chặt lấy anh, phảng phất như một đứa nhỏ đã chiếm được cây kẹo mình yêu quý, vào giờ khắc này đem kẹo bảo hộ thật chặt chẽ, đây không khác gì là phản ứng theo bản năng, khiến Trình Dật phi thường hài lòng.

Hầu như rất thuận lợi một đường nuốt đi vào, Đoàn Nghị Quân chỉ cảm thấy bên trong bị kéo căng đến mức muốn nổ tung, còn có loại cảm giác bị thiêu cháy kia, giữa toan tưởng đau đớn còn mang theo một loại cảm giác ngứa ngáy, như là có hàng nghìn hàng vạn con kiến gặm nhấm mình vậy, cậu muốn tìm kiếm giải phóng, muốn giảm bớt cảm giác vừa nóng vừa ngứa kia.

Mà Trình Dật giống như biết cậu đang rất khẩn cấp, cho nên sau khi tiến vào cũng không có nói thêm lời thừa thãi nào nữa, không kịp đợi cậu thích ứng, anh đã bắt đầu điên cuồng luật động.

“A...ha... A... a...”

Sau khi trừu cảm vài cái, Trình Dật bắt đầu thả chậm tốc độ, hơn nữa chỉ ra ra vào vào ở phía ngoài, cố không lộng đến điểm tận cùng của Đoàn Nghị Quân, không chiếm được chân chính thỏa mãn và phóng thích, Đoàn Nghị Quân bắt đầu bất mãn, chỉ cảm thấy thân thể so với trước khi nam nhân tiến vào còn khó nhằn nại hơn.

“A... Lại... Sâu hơn một chút... A...ha...”

“Muốn sâu một chút sao?”

“Àn... Vào trong một chút... Dừng sức...” Rõ ràng thiếu chút nữa là đã đụng trúng, thế nhưng hết lần này tới lần khác nam nhân vào ngay lúc này lại thối lui ra ngoài, lúc tiến vào lần thứ hai vẫn là không có chạm tới nơi nào đó của cậu, cậu đương nhiên sẽ không cho là bởi vì nơi đó của nam nhân không đủ dài, vừa này anh có bao nhiêu dài cậu cũng đã nhìn thấy, mặc dù chỉ là liếc mắt, nhưng lại tuyệt đối khiến cậu chấn động, hơn nữa khi anh đi vào, cái loại cảm giác vừa to vừa dài này, gần như nơi đó đã muốn chống đỡ không nổi. Do đó hiện tại nhất định là nam nhân cố khi dễ mình, trước đây sao cậu lại không biết chuyện này, Ma Dục là một người “xấu xa” như thế, cho tới nay ở trước mặt mình anh đều là diễn hình của một đại ca ca ôn

nhu, nhưng là khi ở trên giường Đoàn Nghị Quân mới phát hiện căn bản anh chính là ác ma, dã thú. Quả nhiên nam nhân chỉ có vào lúc này mới có thể lộ ra bộ mặt chân thật nhất.

“A...ha... A... Ân... a...”

“Là thế này phải không? Tiên Nhi là muốn ca ca cắm vào sâu như thế sao?” Trình Dật nói xong, chợt đem nơi đó của mình đẩy vào tận cùng bên trong, mà người dưới thân cũng dùng sức hướng về phía mình, rất nhanh phân thân đã tiến vào một độ sâu trước nay chưa từng có, gần như muốn lộng hư cơ thể dưới thân mình vậy.

“A... a! Không... A...ha... Không được... Như vậy... Thật sự là quá sâu...” Cơ hồ là muốn chọc thủng ruột của mình rồi, Đoàn Nghị Quân bị buộc đến độ khóe mắt lần thứ hai rịn ra nước mắt, nam nhân đây là, đang muốn thao chết mình sao!

“Vừa rồi còn nói quá cạn, hiện tại lại cảm thấy quá sâu sao? Tiểu Tiên Nhi của anh thật là khó chiều nha.” Trình Dật cố dùng khẩu khí có chút khó chịu, thế nhưng không biết tại sao, giờ khắc này Đoàn Nghị Quân luôn cảm thấy khóe miệng của anh nhất định là đang nở cười xấu xa.

“A...ha... Không phải... Không nên dùng sức như thế... Quá sâu... Cũng muốn bị phá hư rồi...”

“Không quan hệ, sẽ không hư, ca ca chỉ biết thao em, để em dục tiên dục tử mà thôi.” Trình Dật nói, sau đó cúi người hôn lên người dưới thân mình.

14. Chương 14

“Thực sự sẽ bị thao chết mất! A... a! Ca ca... Em không được... Quá mạnh... Đừng cắm vào nơi đó...” Đoàn Nghị Quân đã không phân rõ được trước mắt mình là mồ hôi hay là nước mắt nữa rồi, cậu chỉ cảm nhận được khoái cảm mãnh liệt truyền đến từ địa phương hai người kết hợp, có chút ngứa ngáy khó nhịn, nhưng càng nhiều hơn là khoái cảm đến mức tận cùng. Nơi đó của người nọ vừa thô vừa nóng, hung hăng thao lộng chính mình, giống như là muốn hút khô mình vậy, đem tiểu huyết của cậu kéo căng đến mức tràn đầy, Đoàn Nghị Quân liều mạng cầu xin tha thứ, thế nhưng lại càng kích phát ý chí chiến đấu của nam nhân, anh càng thao lại càng thêm mạnh mẽ.

“Thoải mái sao?”

“A...ha... Thật là thoải mái... Không được... Quá sâu... Ân... a... Ca ca cắm vào thật sâu...”

“Anh cắm vào như vậy có làm cho Tiên Nhi sướng muốn chết hay không? Đã sắp đến địa phương khó chịu nhất của em chưa? Ân?”

“Có... A a a... Muốn chết... Ôô... Thật là khó chịu... Nóng quá...”

Tốc độ của nam nhân cứ như là muốn làm cho cậu bắn ra vậy, thân thể giống như đang bị lửa nóng thiêu cháy, Đoàn Nghị Quân nắm chặt lấy chân đệm dưới thân, một bên kêu khóc, Trình Dật cũng rất kích động, trên người hai người đều là mồ hôi do kích tình mãnh liệt chảy ra, thân thể tựa hồ đã đạt tới trình độ phù hợp trước nay chưa từng có, hai người ai cũng thật không ngờ, đây mới chỉ là lần đầu tiên của bọn họ, lại có thể kịch liệt đến mức khiến người khác khó quên như thế, loại cảm giác này giống như bọn họ đã là tình nhân mấy mươi năm rồi vậy, thân thể phù hợp, ngay cả là tâm linh, cũng đã gắn bó chặt chẽ với nhau. Thân thể cảm thấy rất thoải mái, đồng thời trong lòng cũng là như vậy.

Động tác dưới thân Trình Dật càng thêm dừng mãi, thế nhưng về mặt lại rất ôn nhu, đặc biệt là khi anh cúi đầu hôn cậu, động tác mềm nhẹ như là đối với bảo bối mình đã cất giấu kỹ càng mấy mươi năm rồi, cẩn cẩn dục dục, lại tràn đầy mừng rỡ và yêu thương. Người trước mặt này, mình đã thực sự chiếm được, kể từ khi đó, lần đầu tiên anh nhìn thấy cậu, không cách nào có thể quên được, anh cho tới bây giờ vẫn chưa tưởng tượng được sẽ có một ngày bọn họ có thể cùng một chỗ, hơn nữa còn làm chuyện như vậy, anh thực sự đã nằm trong tay cậu rồi. Anh vốn dĩ còn muốn chờ một chút, ngày hôm nay dẫn cậu đến nơi này cũng chỉ là muốn thử một chút mà thôi, lại không nghĩ rằng, hết thảy đều vượt ra khỏi dự đoán của anh... Thậm chí so với kỳ vọng của anh còn phát triển nhanh hơn, sự tình như vậy muốn anh cảm thấy không hưng phấn là quá khó khăn.

Thế nhưng hiển nhiên Đoàn Nghị Quân cũng không biết Trình Dật đã cố sắp đặt, cậu chỉ biết là hôm nay anh tựa hồ so với trước đây có chút không giống, nhưng là mình đối với anh, đến bây giờ đều ôm ý nghĩ như vậy, cho tới nay đều yên lặng thích đối phương, hiện tại biết đối phương cũng thích mình, với cậu mà nói đã lần huệ lớn nhất mà ông trời ban cho mình rồi, phần kinh hỉ này tới quá nhanh cũng quá dữ dội, khiến cậu có chút trở tay không kịp, nhiều nhất chỉ còn lại là cảm kích. Nhìn người trước mặt mình, Đoàn Nghị Quân nhin không được mà vươn tay ôm chặt lấy anh. Sau đó đem môi của mình nâng lên, chủ động hôn anh.

Hai người vừa từ mãnh liệt lúc ban đầu biến thành nùng tình mật ý triền miên. Cùng với trong mộng không giống nhau, đây là lần đầu tiên Đoàn Nghị Quân cảm nhận được khoái cảm cực hạn, phía trước dường như muốn nổ tung lên rồi, ngoại trừ phía sau rất thoải mái, phía trước tựa hồ cũng được hưởng thụ không ít, bị nam nhân có kỹ xảo đùa bỡn cùng trừu sắp, hai cái địa phương đều ướt đến rồi tình rồi mùi.

Diễn viên trong phim tựa hồ cũng gần đạt được cao trào, liều mạng *** kêu, Đoàn Nghị Quân chỉ cảm thấy hình như đầu mình đã không còn là của mình nữa rồi, nói ra mấy câu ngay cả chính mình cũng cảm thấy hết sức tục tĩu.

“A a a... Ca ca... Thật là thoải mái... Muốn ra... Ngạch a...”

“Muốn ra sao?” Trình Dật một bên ôm cậu tăng nhanh tốc độ, một bên nhẹ nhàng ghé vào lỗ tai cậu hỏi một câu, “Muốn ca ca bắn vào bên trong hay là bắn ở bên ngoài nha?”

“A...ha... A... Bắn... Vào trong... Muốn ca ca bắn vào trong em.”

Trình Dật rất hưng phấn, đối với sự thành thật của Đoàn Nghị Quân thực sự là thích muốn chết mà, còn thật to lớn sắp càng ngày càng sâu, tiếng nước “phốc xuy” vờn quanh khắp căn phòng, anh đang vì cao trào cuối cùng mà chạy nước rút.

Một bên bị nam nhân cầm, phía trước của Đoàn Nghị Quân cũng đã muốn đầu hàng rồi, chờ một lần lại một lần bị anh đâm tới chỗ sâu nhất, cuối cùng cậu cũng bắn ra lần đầu tiên trong ngày hôm nay, dịch thể bạch trọc làm dơ bụng dưới của hai người, nhưng không người nào còn tâm trí để quan tâm đến vấn đề kia, bọn họ còn đang tận hưởng khoái cảm trong đợt cao trào này. Mà Trình Dật cũng không có khách khí, hung hăng đẩy vào một cái, liền đem dịch thể nóng hổi tồn đọng đã lâu phun vào bên trong cơ thể cậu.

“A a... Nóng... Thật nhiều... Ân... a...” Nội bích đều bị đốt nóng đến mức không ngừng co rút, thế nhưng Đoàn Nghị Quân vẫn ôm chặt lấy người trước mặt, không cho anh ly khai khỏi cơ thể mình, loại cảm giác phong phú này vĩnh viễn trong mộng sẽ không bao giờ có được, mặc dù cậu cũng trải qua cao trào, thế nhưng mỗi lần tỉnh lại chỉ thấy *** thủy của mình mà chưa từng có dịch thể của nam nhân, lúc này đây, cuối cùng cũng có thể khiến anh hoàn toàn bắn vào trong cơ thể của mình, cảm giác như chính bản thân mình đã hoàn toàn thuộc về anh rồi.

Sau khi bắn xong, Trình Dật trực tiếp đem Đoàn Nghị Quân ôm đến phía trước cái gương trong phòng tắm, sau đó nâng một chân của cậu lên, tiếp theo hướng về phía cái gương, nhìn dịch thể bạch trọc từ bên trong từng chút từng chút một chảy xuống, dọc theo hai cánh móng trắng nõn, một đường đi xuống phía dưới. Xuyên qua cái gương, Đoàn Nghị Quân nhìn thanh thanh sở sở, nhất thời hai bên tai đều đỏ. Cánh móng cũng bị vật kia khiến cho cậu hơi ngứa một chút, muốn buông chân xuống, nhưng do bị nam nhân giữ lại nên không thể. Hai người cứ như thế nhìn chăm chú vào hình ảnh kia, cơ thể lại bắt đầu có cảm giác. Cậu cho tới bây giờ còn chưa có xem qua bộ dạng chính mình *** đang như vậy, muốn đem tay che lấy hai mắt của mình, thế nhưng lại bị Trình Dật ngăn lại.

“Bảo bối, không nên che mắt lại nha, em phải nhìn cho rõ ràng, nơi này đang phun ra dịch thể của anh như thế nào, đợi xem ca ca cắm vào em ra sao.” Trình Dật vừa nói vừa nhu nhu miệng huyết của cậu.

15. Chương 15

Còn muốn cho cậu xem cảnh anh tiến vào?! Cả khuôn mặt của Đoàn Nghị Quân đỏ rần, nửa ngày đều nghẹn không nói ra được một lời, thế nhưng đúng lúc này, Trình Dật lần thứ hai đem phân thân đang cương cứng của anh, lại một lần nữa cắm vào cơ thể cậu. Nhìn sang phía chiếc gương, cái kia đã cắm vào tiểu huyết bị làm đến đỏ bừng khi này của mình.

“A...ha... A... Hảo trưởng...”

“Muốn nhìn đi đâu nha, không cho phép em nhắm mắt lại. Nhìn xem nơi này của Tiểu Quân... Làm sao mà nuốt lấy đại nhục bồng của ca ca nha...”

Đoàn Nghị Quân hầu như đã xấu hổ đến mức trái tim đều muốn ngưng đập luôn rồi, thế nhưng lại không thể không chế ánh mắt của mình mà nhìn theo lời nam nhân nói, không chỉ vậy mà còn nhìn hết sức chăm chú nữa là đằng khác. Càng nhìn nam nhân làm sao mà cắm vào cơ thể mình, Đoàn Nghị Quân càng cảm thấy khó nhằn nài hơn, so với khi nãy ở trên giường trực tiếp sáp vào khiến cho cậu càng thêm xấu hổ.

Hai người rất nhanh lại bắt đầu một trận kích tình mới ngay tại phòng tắm, tiểu huyết ban này đã bị sáp qua tựa hồ đã tạo thành thói quen bị nam nhân xâm chiếm, không ngừng mót vào cự vật đang tàn sát bờ bải bên trong thân thể mình, khoái cảm giống như thủy triều không ngừng khuếch tán, khiến cậu cảm thấy tiếp theo bản thân sẽ ngừng thở mất. May là còn có nam nhân này có thể để cậu bám chặt vào.

“Bà xã của anh bị thao có thích hay không?” Ở thời điểm cao trào, nam nhân đột nhiên ở bên tai mình lên tiếng, khiến cho Đoàn Nghị Quân quá mức kinh hoảng, cứ như vậy mà bắn ra dịch thể của mình. Trình Dật bị cái miệng nhỏ nhắn của cậu cắn chặt, cũng nhịn không được mà đem dịch thể nóng hổi bắn vào bên trong cơ thể cậu. Lúc này Trình Dật dùng thanh âm khàn khàn nói ra một câu, “Anh sẽ đối với em phụ trách, ở cùng một chỗ với anh đi.”

“Tại... Tại sao...” Hồi lâu mới tìm về được thanh âm Đoàn Nghị Quân chỉ có thể hỏi ra một câu như thế.

“Muốn biết đáp án sao?”

“Àn.” Đoàn Nghị Quân gật đầu. Tuy rằng nam nhân đã nói thích mình, thế nhưng loại cảm giác này vẫn còn làm cho cậu thấy không quá chân thật. Minh không phải là nữ nhân kỳ thực cũng không cần phụ trách cái gì cả, chỉ là sau khi nghe được anh nói như thế, cậu chỉ cảm thấy kinh ngạc và cảm động mà thôi. Tuy rằng cách xưng hô bà xã kia, khiến cậu cảm thấy có chút xấu hổ...

“Gọi một tiếng ông xã để anh nghe thử xem.”

Đoàn Nghị Quân đỏ mặt, há miệng, nhưng vẫn là không thể nào cất thành lời, “Không được... Thật... Thật sự rất mất mặt...”

“Vậy chúng ta sẽ làm đến khi nào em hết mất mặt thì thôi.” Trình Dật cười xoa xoa lỗ tai của cậu, không ngờ chỉ cần vài hành động như thế đã khiến cậu hoàn toàn bỏ quên mất vấn đề vừa rồi. Đây rõ ràng mới chỉ là lần đầu tiên của hai người, thế nhưng thân thể lại quá mức quen thuộc lẫn nhau, không khác gì thực tử biết vị(*), phối hợp đến vô cùng ăn ý, hai người triển miên tới tận hừng đông mới chịu dừng, sau đó tẩy rửa sạch sẽ rồi đặt thân thể đã quá sức mệt mỏi nằm ở trên giường. Rõ ràng mệt mỏi đến cả một ngón tay cũng không muốn động, thế nhưng Đoàn Nghị Quân vẫn là ngủ không được, tựa hồ tinh thần còn đang rất phấn khởi, cậu cũng không có quên chuyện Trình Dật tại sao lại thích mình đâu.

“Anh còn chưa có nói với em... Tại sao anh lại... thích em...” Tựa ở trước ngực của nam nhân, Đoàn Nghị Quân nhỏ giọng nói một câu. Trình Dật nâng mặt của cậu lên, đột nhiên chăm chú nhìn vào cậu.

“Nghị Quân, em thực sự không nhớ anh sao?”

Hử? Đoàn Nghị Quân nghe vậy có chút kinh ngạc, sau đó lại lắc đầu, chẳng lẽ bọn họ thực sự đã từng quen biết nhau sao... Thế nhưng nếu là cậu từng nhận thức một đại thần lợi hại như thế, hơn nữa trong hiện thực còn đẹp trai như vậy! Cậu mới sẽ không không nhớ anh ấy a!

“Ba ba em công tác ở tập đoàn Quảng Châu đúng không? Còn nhớ rõ rất nhiều năm trước đây có một trò chơi rất nổi tiếng tên là Kiếm Khuynh Thiên Hạ chứ? Lúc đó anh là người thiết kế trò chơi này, vừa vận bị điều sang chi nhánh Quảng Châu ở F thị công tác, ngày đó đúng lúc em đang chơi trong phòng làm việc của ba ba em, mà anh cũng trùng hợp đi ngang qua nơi đó, ngày đó toàn bộ kiến mà em đưa ra anh đều nghe thấy được.”

Đoàn Nghị Quân mở to hai mắt, đó đã là chuyện của mấy trăm năm trước rồi đi? Lâu đến mức mình gần như đã quên sạch mất! Khi đó mình cùng lắm cũng chỉ cỡ 12 tuổi thôi nha! Đến nỗi ba cái ý kiến kia, hoàn toàn là do mình tùy tiện nói một chút mà thôi, tuy rằng sau này trò chơi được phát hành quả thật có thể

nói là đã đạt đến trình độ hoàn mỹ rồi, nhưng là tuyệt đối không nghĩ tới chuyện này cùng mình có bất kỳ liên hệ nào. Khi đó mình cũng chỉ nói ra một chút suy nghĩ của bản thân mà thôi, căn bản là cũng không quá hiểu biết này nọ, lại không nghĩ rằng có người sẽ dụng tâm lắng nghe như thế. Thậm chí thực sự còn vì mình mà thay đổi trò chơi kia.

“Cũng là bởi vì nghe được suy nghĩ của em, anh mới phát hiện những khuyết điểm của trò này, sau đó tiến hành cải biến một vài thứ. Khi đó quả thật anh đã có chút rung động, bất quá đối với một bé con còn nhỏ như vậy, không nghĩ tới lại có thể đưa ra ý kiến tuyệt vời đến mức đó. Nếu như em cảm thấy mấy cái đó không thể thực hiện được, anh cũng sẽ không tìm cách để sửa đổi lâu như thế. Lúc đó vẫn rất muốn làm quen với em một chút, thế nhưng sau lần kia lại không gặp em nữa, không lâu sau anh cũng bị triệu hồi về tổng bộ. Bất quá khi đó, anh đã cố ghi nhớ tên nhân vật của em, Thiên Hạ Tầm Tiên.”

Đoàn Nghị Quân tát vào cái miệng đang há to đến mức có thể bỏ luôn một quả trứng vào trong đó của mình. Anh như thế nào lại... sớm như vậy đã chú ý tới mình rồi? Đương nhiên cái tên ngày đó cũng chỉ là tùy tiện đặt mà thôi, sau này trải qua nhiều lần như vậy, cũng đã sớm thành thói quen, cho nên toàn bộ trò chơi mà cậu ngoạn đều sẽ lấy tên là Thiên Hạ Tầm Tiên, mật mã cũng dứt khoát đặt cùng một cái, chỉ là dễ để nhớ mà thôi. Sao anh lại có thể biết được cái người gọi Thiên Hạ Tầm Tiên kia chính là mình nha? Bộ không sợ nhận lầm người sao?

“Sau khi anh bị triệu hồi về tổng bộ công ty, cũng không có cơ hội gặp lại em, nhưng là anh vẫn luôn không quên được bé con ngày ấy. Chỉ là bởi vì có nhiều nguyên nhân đặc biệt nên anh biết mình không thể tiếp cận em. Ha hả, bất quá chúng ta thế nhưng lại nhận thức nhau trong Tiên Ma Kỳ Đàm, vừa mới bắt đầu anh thực sự hoàn toàn không nghĩ tới người đó sẽ là em, chỉ là khi nhìn thấy cái tên Thiên Hạ Tầm Tiên, đã cảm thấy ngực dâng lên một trận xúc động, sau đó nhìn em bị người khác khi dễ, anh nhìn không được mà tiến lên giúp đỡ, sau đó đối xử với em thật tốt cũng là do anh không tự chủ được chính mình, có thể thật là đã đem em trở thành thể thân của bé con năm xưa, anh nghĩ trên đời sẽ không có trùng hợp như vậy đâu. Thế nhưng lại không nghĩ tới... Người kia lại thực sự lại chính là em.”

Thực tủy biết vị: Ăn một lần liền nghiện

16. Chương 16

Đoàn Nghị Quân nhất thời kích động nói không ra lời, mình là thể thân của một người khác, mà người kia thế nhưng lại chính là mình... Loại cảm giác này rất vi diệu, cậu đều đã nói không nên lời nữa rồi, mặc dù biết rằng đại thần đối với mình rất tốt, tuy vậy vẫn luôn cảm thấy có chút đường đột, thế nhưng cuộc đời thường có rất nhiều chuyện bất ngờ, cậu chỉ là đơn thuần nghĩ rằng tính cách của anh rất bình dị gần gũi mà thôi. Thật không ngờ tới... Sự tình lại là như vậy. “Nhưng... Nhưng khi đó em chỉ mới 12 tuổi...”

“Ha hả, anh biết.” Nghe thấy vậy Trình Dật sờ sờ đầu cậu, “Kỳ thực lần thứ hai nhìn thấy em, anh gần như đã không nhận ra được. Bất quá vô luận bộ dáng em như thế nào cũng đều kháai như vậy, khiến cho anh thích em, có lẽ nên nói là, càng dễ cho người nào nhìn thấy em cũng đều thích.”

Đoàn Nghị Quân mặt đỏ như muốn nhỏ ra máu, cậu cho tới bây giờ không nghĩ tới nam nhân sẽ mang theo loại tình cảm này đối với mình, kỳ thực khi này nghe anh nói, cậu vẫn không thể nhớ ra người này, thế nhưng vào lúc đó, Trình Dật ở trong mắt cậu chỉ là một đại ca ca khiến mình muốn thân cận nhưng lại không dám, mặc dù ba ba mình là thủ trưởng, thế nhưng cậu cũng rất hiếm khi mới đến công ty của ba chơi một chút, cậu vẫn nhớ kỹ là có một người như thế, nhưng cho tới nay cũng không dám đi tiếp cận. Mà Trình Dật cũng chưa từng nói chuyện với mình, số lần gặp mặt lại quá ít, cậu chỉ nhớ rõ anh đối với mình nở nụ cười một chút, bộ dáng tươi cười rất ôn nhu rất ấm áp, khi ấy cậu cảm thấy trái tim của mình đập loạn nhịp cả lên. Lúc đó cũng là bởi vì nụ cười này, cậu mới ý thức được bản thân mình chính là thích nam sinh.

Lại không nghĩ rằng, sẽ có một ngày cách khi ấy khá xa, mình lần thứ hai gặp gỡ người này. Mà anh ở hiện tại, trở nên càng thêm thành thực và đầy khí khái nam nhân, hầu như khiến cậu không thể nào liên tưởng đến người ca ca năm ấy.

“Ha hả, hiện tại đã nhớ sao?” Trình Dật ôn nhu vuốt đầu cậu hỏi.

Đoàn Nghị Quân gật đầu, có chút không biết nên nói cái gì. Mà lúc này cậu mới ý thức tới một vấn đề, đó chính là nghề nghiệp của Trình Dật! Vậy khi mình thấy vài cái thứ kia cùng với mấy trò chơi trong máy vi tính của anh... Trong lúc này cậu bất chợt đã hiểu hết thấy...

“Tiên Ma Kỳ Đàm cũng là do anh thiết kế?”

“Àn.” Trình Dật gật đầu. Đoàn Nghị Quân đã hoàn toàn trợn tròn mắt, nguyên lai trong lúc vô tình mình đã quen biết người sáng lập nên trò Tiên Ma Kỳ Đàm này?!!

“Cái tên kia...”

“Ha hả, là có hàm nghĩa.”

Đoàn Nghị Quân một trận da đầu tê dại... Khó trách tên của bọn họ nhìn qua lại trùng khớp như vậy, nguyên lai vốn chính là đã có dự mưu sao! Ma Dực... Tiên Ma...

“Kể từ khi ấy, anh liền đem tên đổi thành Ma Dực, bởi vì anh vẫn luôn... tìm kiếm Tiên Nhi của anh.”

Đoàn Nghị Quân đột nhiên cảm thấy trái tim và mũi đều ê ẩm, trong lúc nhất thời lại không biết phải trả lời như thế nào, trước đây cậu chưa từng trải qua cảm giác này đâu. Cái cảm giác khi biết được vẫn luôn có một người nào đó đặt mình ở trong lòng.

“Cám ơn anh.” Đoàn Nghị Quân đột nhiên ôm chặt lấy người trước mặt, trong ánh mắt cũng nóng lên một chút, có loại xúc động không nói nên lời.

“Bé ngốc, cám ơn cái gì, cho dù là muốn cám ơn đi chăng nữa, cũng chỉ có thể lấy thân báo đáp, đem em, cả đời này đều giao cho anh.”

Nghe được lời nói của anh, Đoàn Nghị Quân lại nhin không được cười lên, tựa đầu dán tại trên ngực của đối phương, “Em đột nhiên cảm thấy mình thật may mắn.”

“Anh cũng vậy.”

Hai người cứ như thế dựa vào nhau, một lát sau lại chuyển thành hôn đối phương, mắt thấy sẽ cọ xát đến mức phát hỏa, lúc này đây so với khi nãy còn muốn kịch liệt hơn, Đoàn Nghị Quân cũng nhin không được mà đưa tay ra sờ vào hạ thể của Trình Dật. Thời điểm chạm tới một khối đang phồng lên kia, cả người cậu càng thêm kích động.

“Ông xã...”

Đột nhiên nghe cậu nhẹ giọng kêu một tiếng, cả người Trình Dật đều mềm nhũn, xoay người áp cậu xuống dưới thân mình, “Khi quay về anh nhất định phải đem trò Tiên Ma Kỳ Đàm chỉnh sửa một chút mới được.”

Đoàn Nghị Quân nhất thời không hiểu ra sao, không biết anh nói muốn sửa là sẽ sửa cái gì nữa, trò chơi đó đã rất tuyệt rồi nha. Lúc này Trình Dật lại hôn lên môi cậu một cái, “Ngoan, lại kêu một tiếng ông xã nào.”

“Ông xã...”

“Àn, bà xã thực ngoan. Đêm nay anh nhất định sẽ thao chết em.”

※

Hai người tuy rằng đã xác định quan hệ, thế nhưng bọn họ đều không có quên, Trình Dật là tới F thị để công tác, cho nên nếu như tới thời hạn, anh vẫn phải quay về thôi. Đoàn Nghị Quân tuy rằng rất luyến tiếc, thế nhưng cậu cũng biết là không có biện pháp nào, anh còn có công việc cần phải làm, mà mình cũng muốn học tập cho thật tốt, thế nhưng hai người chỉ vừa mới cùng một chỗ không bao lâu, đây chính là thời khắc ngọt ngào hạnh phúc nhất của bọn họ, chỉ hận không thể mỗi phút mỗi giây đều dính cùng một chỗ, hai ngày này cũng là khoảng thời gian Đoàn Nghị Quân cảm thấy vui vẻ nhất từ trước đến nay. Trình Dật bởi vì muốn ở cạnh cậu lâu hơn một chút mà đã phải trì hoãn hai ngày, để bọn họ có thể cùng nhau đến những nơi có thể ngoạn ở F thị một lần. Càng làm cho Đoàn Nghị Quân cảm thấy kì quái là, từ lần đó Chu Dương

cũng không có lại quần quít lấy mình nữa, bắt quá Đoàn Nghị Quân cũng lười suy nghĩ đến chuyện này, Chu Dương không có quấy rầy cậu, cậu đương nhiên là càng phải vui mừng rồi.

Lúc Trình Dật phải quay về, ở sân bay Đoàn Nghị Quân vẫn là lưu luyến khó rời, Trình Dật cười ôm lấy cậu, cúi đầu hôn lên môi cậu một cái, “Sao vậy, luyến tiếc anh phải đi sao?”

“Anh... Khi nào thì anh sẽ trở lại? Cái kia... Chờ sang năm khi em thi tốt nghiệp trung học xong, em sẽ đăng ký thi vào trường chỗ anh.”

Trình Dật cười cười cũng không có phản bác lời của cậu, Đoàn Nghị Quân cảm thấy có chút thất vọng mà cúi đầu xuống, tựa hồ là không còn bao nhiêu vui vẻ, “Nhưng là phải chờ rất lâu nha...”

“Chỉ có một ít thời gian như thế cũng không chờ được sao?” Trình Dật buồn cười nhìn cậu, sau đó nhéo nhéo mũi cậu một cái. Đoàn Nghị Quân nhìn anh bộ dáng thảnh thơi như thế, ngực có chút ủy khuất, chẳng lẽ anh sẽ không cảm thấy nhớ mình chút nào hay sao. Nhìn thấy cậu đỏ mặt, Trình Dật cũng biết trong lòng cậu đang suy nghĩ cái gì, thế nhưng anh thủy chung cũng không nói một lời dễ ngọt nào, mà là thừa dịp ít người hôn cậu vài cái, sau đó mới nói, “Anh sắp lên máy bay rồi, em phải tự chiều cổ chính mình cho thật tốt, đừng nên học tập quá sức. Khi về nhà nhớ phải lên trò chơi nhìn thử nha.”

17. Chương 17

Tuy rằng Đoàn Nghị Quân cảm thấy rất kỳ quái, nhưng vẫn là không cự tuyệt làm theo lời của anh, cậu ngoan ngoãn gật đầu, sau đó đưa mắt dõi theo anh tiến vào phòng cách ly chờ lên máy bay. Vừa mới nhìn thấy anh ly khai, Đoàn Nghị Quân liền cảm giác hình như mình đã bắt đầu nhớ anh rồi. Loại cảm giác vừa ngọt ngào vừa chua xót này khiến cậu cảm thấy hình như mình đã trở nên không còn là chính mình nữa rồi. Nhớ tới hứa hẹn của mình khi nãy, nói muốn thi vào trường chỗ anh, khẳng định cậu phải cố sức học tập thật tốt, do đó mình phải càng thêm nỗ lực mới được. Hiện tại chỉ cần nhớ tới Trình Dật, tựa hồ cậu đã cảm thấy tràn đầy tự tin cùng càng nhiều động lực rồi.

Sau khi về đến nhà, Đoàn Nghị Quân liền mở máy tính ra đăng nhập vào trò chơi, mấy ngày nay vẫn luôn ở cùng một chỗ với Trình Dật, cậu cũng không có thời gian để ngoạn trò chơi đâu, thời gian hai người ở chung với nhau vẫn còn chết nửa là, chỉ hận không thể mỗi phút mỗi giây đều tận dụng cho thật tốt, tự nhiên sẽ không đi ngoạn trò chơi này nọ rồi. Cho nên trong mấy ngày bọn họ biến mất này, không biết đã bị những người trong trò chơi YY bao nhiêu lần nữa đây. Bình thường hai người đều là cùng ra cùng vào, lần trước Thiên Hạ Tầm Tiên mất tích vài ngày, đại thần đã gấp đến độ còn kém không trực tiếp giết hết những người xung quanh rồi, trước đây lời nói cùng hành động cũng lắm muội như vậy, bây giờ còn thêm chuyện hai người đồng thời mất tích chừng mấy ngày nữa, kỳ thực chỉ là do hai người bọn họ không chịu thừa nhận mà thôi, chứ trong lòng mọi người cũng đã tự mình bỏ não không biết bao nhiêu lần rồi.

Sau khi Đoàn Nghị Quân đăng nhập mới phát hiện không biết khi nào trò chơi đã cập nhật phiên bản mới rồi, mà mọi người còn đang vây quanh thảo luận đề tài nóng hổi là phiên bản vừa được nâng cấp và tính năng mới của trò chơi. Tựa hồ bộ dáng ai cũng rất hưng phấn. Đoàn Nghị Quân có chút kỳ quái nghĩ, không biết tại sao đột nhiên trò chơi lại nâng cấp phiên bản mới, nhớ tới lần trước Trình Dật vớ nói câu một kia, càng nghĩ càng thấy kỳ quái.

“Là có tính năng mới gì mà lại khiến cho mọi người hài lòng như vậy?”

“Tiên Nhi em đã đến rồi!!” Vừa nhìn thấy cậu, những người trong công hội lập tức xông tới, dường như ai cũng rất hưng phấn.

“Thử nghĩ xem là tính năng gì mà có thể khiến cho chúng ta hài lòng như vậy, đó chính là bây giờ đã cho phép nam nam kết hôn rồi.”

“A?” Đoàn Nghị Quân nghe thấy thế liền một sửng sốt một chút, mà những nữ nhân kia mỗi người đều rất kích động, bắt đầu không ngừng rít gào, nói nói bọn họ đã thấy ai với ai ở cùng một chỗ, hai người còn đang cười ngửa kia, không biết ai sẽ đi cử hành hôn lễ đây. Đoàn Nghị Quân bị làm cho sửng sốt một chút. Đúng lúc này không biết ai hỏi cậu một câu, “Mấy ngày nay sao em lại đột nhiên biến mất như vậy? Cũng không thấy Ma đại thần ở đâu luôn?”

“Nghe nói hai người có một chân với nhau là thật sao!”

Mặt của Đoàn Nghị Quân đột nhiên đỏ bừng lên, cậu cũng không biết sao mà cảm thấy có chút chột dạ, hơn nữa một bên kỳ quái những nữ nhân này làm sao lại nắm bắt tin tức nhanh nhạy như vậy, rốt cuộc là từ nơi nào mà nghe thấy được chuyện này?

Đoàn Nghị Quân không biết nên đem quan hệ của bọn họ công khai ra ngoài hay không, cho nên không thể làm gì khác hơn là trả lời qua loa đối với thắc mắc của những người đó. Dùng cách nói mập mờ để đáp trả, làm cho các nàng đoán không được đến tột cùng đó là thật hay giả.

Trong lòng Đoàn Nghị Quân vẫn còn tràn đầy nghi hoặc, tại sao anh lại phải sửa đổi trò chơi, kỳ thực trò này vốn dĩ chỉ cho phép nam nữ kết hôn, thế nhưng hiện tại đã có thể kết hôn nam nam rồi... Nghĩ vậy mặt của Đoàn Nghị Quân lại không tự chủ được mà ửng đỏ, bởi lẽ cậu mới sẽ không thừa nhận Trình Dật là vì mình nên sửa trò chơi này thành như vậy đâu.

Sau khi Trình Dật xuống máy bay đã gửi cho Đoàn Nghị Quân một tin nhắn, cậu liền hỏi anh về cái trò chơi kia, thế nhưng Trình Dật chỉ cười cười mà gửi lại một tin, “Mấy ngày nữa em sẽ minh bạch.”

Đoàn Nghị Quân cảm thấy rất kỳ quái, mặc dù đã từng suy đoán qua không ít lần, nhưng vẫn cảm thấy đại thần cũng sẽ không công khai thừa nhận tính hướng của bản thân anh đi...

Mấy ngày tiếp theo, Trình Dật tựa hồ quá bận rộn nên cũng không có lên trò chơi, Đoàn Nghị Quân rất nhớ anh, cho nên chỉ có thể liều mạng học tập để phân tán sự chú ý của mình. Nghĩ đến lúc nghỉ đông và nghỉ hè bọn họ có thể gặp mặt nhau, thế là cậu càng thêm có động lực để ra sức học tập. Mà cậu ngoạn trò chơi, cũng thuần túy là bởi vì đó có thể “thấy” người kia, tuy rằng thua người thật, thế nhưng ở trong trò chơi hai người đều sớm chiều ở chung, một mực cùng nhau, cũng là rất vui vẻ. Đến lúc Đoàn Nghị Quân hầu như quên lời Trình Dật nói lần trước, hôm nay trong trò chơi đột nhiên xuất hiện một tin nhắn của anh.

“Đến đỉnh núi Hoa Sơn đi.”

Ngực Đoàn Nghị Quân cảm thấy một trận kỳ quái, nhưng trên màn hình nhân vật của cậu không chút nào do dự mà hướng núi Hoa Sơn chạy tới. Khi đến dưới chân núi Đoàn Nghị Quân mới phát hiện phía dưới này đã vây quanh thật là nhiều người, không biết bọn họ đang nói cái gì, bộ dáng có vẻ lãnh rất hưng phấn. Mảnh nơi cao nhất, mơ hồ có thể nhìn thấy một người đang ngạo nghễ đứng ở đó, góc áo theo cuồng phong ở đỉnh núi mà tung bay, phía dưới những nữ nhân kia đều bị hấp dẫn đến không ngừng phát sinh biểu tình mê muội. Đoàn Nghị Quân có thể tưởng tượng ra, nếu như bây giờ đổi thành người thật, phỏng chừng toàn bộ đều hiện ra cặp mắt hình trái tim mất thôi.

Mà thời điểm Đoàn Nghị Quân xuất hiện, hiển nhiên tất cả mọi người đầu tiên là sửng sốt một chút, sau đó không biết đang thảo luận cái gì mà kích động hẳn lên, ngay lúc cậu còn đang cảm thấy kỳ quái, liền thấy được tin nhắn của Trình Dật.

“Đừng để tới các nàng, lên đây đi.”

“Àn.” Đoàn Nghị Quân gật đầu, sau đó đứng dậy nhảy lên, chỉ chốc lát sau, liền đứng ở bên cạnh Ma Dục. Trang phục anh mặc ngày hôm nay dứt khoát là đẹp trai bức người, Đoàn Nghị Quân lúc này mới phát hiện phong cảnh trên đỉnh núi tựa hồ rất đẹp. Tuy là trong trò chơi nhưng không khác gì thế giới bên ngoài cả, cũng được phân chia thành bốn mùa, mà bây giờ chính là mùa xuân, trên núi một mảnh xanh biếc, hiện tại bọn họ đang đứng dưới một gốc cây hoa đào thật lớn, mà bao phủ toàn bộ đỉnh núi, toàn bộ cũng đều là những cây đào đang nở hoa cực kỳ xinh đẹp, gió xuân chợt thổi qua, những cánh hoa rơi xuống lác đác tràn ngập khắp không trung. Có vài đoá hoa phấn nộn rơi lên quần áo trắng thuần của Đoàn Nghị Quân, điểm tô cho cậu càng thêm xinh đẹp mê người.

Mặc dù lãnh ở trong trò chơi, thế nhưng bị nam nhân nhìn chăm chú như vậy, Đoàn Nghị Quân ngồi trước máy tính vẫn lãnh mặt.

18. Chương 18

“Gọi em tới nơi này... Có chuyện gì sao?”

Trình Dật cười cười, đột nhiên vùng tay lên, hoa đào chung quanh như là bị ma pháp khống chế làm cho toàn bộ tập trung lại cùng một chỗ, trôi bồng bềnh giữa không trung. Đoàn Nghị Quân há to mồm ngây ngốc mà nhìn chăm chăm, chỉ cảm thấy cái kỹ năng này cũng quá hoa lệ, thế nhưng cậu vẫn chưa biết Trình Dật đang muốn làm cái gì nha. Mà đúng lúc này, những đóa hoa đào đang trôi lơ lửng kia tạo thành hai chữ Tiên Ma, ở giữa còn có một hình trái tim.

Mọi người dưới chân núi đều sôi trào cả lên, bọn họ vẫn không nghĩ tới đại thần trong lòng bọn họ thực sự lại tỏ tình với một tiểu thái tử không có gì nổi bật kia, thế nhưng cái này còn chưa khiến cho họ rung động nhất đầu, ngay khi Ma Dực nói ra câu “Tiên Nhi, gả cho anh đi” kia, mọi người thực sự đã bùng nổ rồi nha, nếu không phải Ma Dực đã sớm an bài người đứng ở phía dưới ngăn cản, hiện tại phỏng chừng đã có người trực tiếp chạy lên đây. Mà vào lúc đó trong trò chơi, có người đến xem náo nhiệt, có người hài lòng hưng phấn, cũng có rất nhiều người vốn lạnh lùng theo đuổi đại thần thế nhưng hôm nay chỉ cảm thấy mộng đẹp tan biến, sầu não tan nát cõi lòng.

Thế nhưng Trình Dật cũng không có quan tâm đến những người kia, ngày hôm nay anh cho nhiều người đến đây như vậy, là muốn ở trước mặt mọi người, tuyên bố quyền sở hữu của anh đối với người này, đồng thời cũng là muốn nói cho mọi người biết, anh đã có người trong lòng rồi.

Đoàn Nghị Quân đã bị anh làm cho bối rối rồi. Ở trong hiện thực nam nhân đã từng tỏ tình với mình, thế nhưng cậu lại không nghĩ tới, anh cũng sẽ trong trò chơi tỏ tình với mình thêm một lần nữa, hơn nữa lại còn trực tiếp muốn cậu gả cho anh. Cậu lúc này đã minh bạch rồi, lý do tại sao anh lại phải thay đổi trò chơi này. Hoàn toàn là để thỏa mãn tư tâm của anh a!

“Sao vậy, không muốn đáp ứng anh sao?” Xung quanh toàn bộ đều là hoa đào màu hồng nhạt, hầu như đã bao vây cả hai người ở bên trong, Trình Dật dứt khoát tiến lên trước một bước, trực tiếp đem người ôm vào trong lòng. Đoàn Nghị Quân có thể tưởng tượng đến hình ảnh người bên kia nhất định đang ở trước màn hình mà đầy mặt vui vẻ rồi. Cậu cũng không biết tại sao lại như vậy, thế nhưng về mặt đã đỡ bùng, dứt khoát trực tiếp đứng lên khỏi ghế, sau đó đi trong phòng đi lại vài vòng, ý đồ muốn giảm bớt độ nóng trên mặt mình. Sau đó mới lại ngồi xuống một lần nữa, ở trên bàn phím đánh ra ba chữ “Em đáp ứng”. Sau khi đánh xong cậu đã không dám nhìn những người đó nữa rồi, kinh hoàng đăng xuất khỏi trò chơi. Mà chỉ trong chớp lát sau, điện thoại di động liền vang lên. Là anh gọi tới.

Hai người ở trong điện thoại nùng tình mật ý một phen, cho đến khi điện thoại nóng lên mới lưu luyến không rời mà cúp máy. Mấy ngày tiếp theo, mọi người đều vì hôn lễ của hai người mà chuẩn bị không thiếu thứ gì.

Cho dù là ở trong trò chơi, tất cả mọi người vẫn vô cùng chú tâm, giống như là hai người thực sự phải kết hôn đến nơi vậy. Vào ngày hôn lễ có quá nhiều người đến nên toàn bộ màn hình đều bị che kín chỗ, thậm chí Đoàn Nghị Quân còn hoài nghi có phải toàn bộ những người ngoạn cái trò chơi này đều dồn đến đây hay không...

Hai người đều mặc lễ phục đỏ thắm, tuy rằng Trình Dật hay nói giỡn muốn cậu gả cho anh, thế nhưng hai người đều mặc lễ phục của tân lang. Nhìn nhân vật trước mặt, Đoàn Nghị Quân đã không tự chủ đem mặt của Trình Dật thay vào đó, có cảm giác như anh thực sự đang đứng trước mặt mình vậy, thậm chí còn có chút chẳng biết làm như thế nào cho phải, nhiều lần ngay cả con chuột đều không cầm vững vàng được nữa rồi.

Bái đường xong tiếp theo là trao đổi nhẫn, sau đó dĩ nhiên là phải đưa vào động phòng rồi, về phía những người bên công hội, hiện tại mỗi người đều biểu hiện như là người nhà mẹ đẻ của Đoàn Nghị Quân vậy. Thậm chí còn muốn cùng nháo động phòng nữa chứ. Giằng co hão một trận mọi người mới dần dần tán đi. Thời điểm Đoàn Nghị Quân nhìn chăm chăm vào màn hình đang không biết nên làm như thế nào cho phải, làm sao cũng không nghĩ tới, hai người trong trò chơi kia dĩ nhiên thực sự sẽ làm tiếp sao. Lúc Ma Dực đang cởi quần áo của Thiên Hạ Tâm Tiên, Đoàn Nghị Quân hoàn toàn đã ngây ngốc không biết chuyện gì đang xảy ra đây.

“Thực... Thực sự định làm tiếp luôn sao?”

“Đương nhiên, chúng ta đã thành hôn rồi nha.”

Đoàn Nghị Quân nhất thời im lặng, anh cũng không cần đem trò chơi thiết kế đến chân thật như vậy nha!!

Ngay khi Đoàn Nghị Quân nhìn chăm chăm vào màn hình máy tính thấy hai người đang chuẩn bị thực hiện hành vi 18+ thì con người của cậu thiếu chút nữa đã văng ra ngoài luôn rồi, vào lúc này điện thoại di động đột nhiên vang lên.

“Này?” Đoàn Nghị Quân bây giờ vẫn còn cảm thấy tim đập rộn lên. Sau khi nghe thanh âm của người bên kia hai tai càng thêm đỏ rực.

“Ha ha. Đêm nay còn ngủ được sao?”

Đoàn Nghị Quân đỏ mặt không nói gì, tiếng cười dễ nghe của nam nhân quanh quẩn ở bên tai, khiến cậu không tự chủ được mà nhớ tới bộ dáng anh thối khí vào tai mình, cảm thấy vành tai có hơi ngứa ngáy một chút, cả người cậu đều đã khó chịu hết cả rồi.

“Anh... Anh gọi tới có chuyện gì sao?”

“Có a. Anh nhớ em nên mới gọi nha.” Đoàn Nghị Quân đỏ mặt suy nghĩ không biết nên nói cái gì đây, chợt nghe thấy đầu dây bên kia vang lên một câu, “Còn muốn thao em nữa.”

Đầu óc “ong” một tiếng giống như là muốn nổ tung rồi vậy, Đoàn Nghị Quân thiếu chút nữa đã đánh rơi điện thoại trên tay, người này, từ lúc nào đã trở nên hạ lưu như thế rồi!

“Hôm nay thế nhưng là ngày vui của chúng ta nha.” Trình Dật nói tiếp một câu.

“Em... Em biết...”

“Em xem bọn họ đều đã làm rồi, chẳng lẽ em không nghĩ muốn anh sao?”

Đoàn Nghị Quân không muốn thừa nhận một khắc kia khi mình nghe được thanh âm của anh cả thân thể liền mềm nhũn, thế nhưng bây giờ nghe anh nói như thế, lại muốn mạnh miệng một chút.

“Bảo bối, kỳ thực em cũng muốn mà ha? Anh còn chưa quên mấy ngày trước em có bao nhiêu nhiệt tình nha, cắn lấy anh thật chặt, kêu anh vào sâu hơn một chút, lại dùng sức một chút.”

“Đừng... Đừng nói nữa...” Lúc Đoàn Nghị Quân nói nhịn không được mà liếc một cái sang máy tính, thấy bóng của hai người đang quần quít vào nhau, thân thể càng thêm nóng bức khó nhịn.

“Phía dưới không phải là đã cứng rắn rồi chứ? Có muốn anh giúp em không?”

“Không... Không nên...”

“Bảo bối, không nên nhịn nga. Nếu em nhịn đến hông sẽ làm anh đau lòng đó. Có muốn ông xã giúp em hút một chút không, toàn bộ đều giúp em hút ra...”

“Đừng... Đừng nói nữa.”

Đoàn Nghị Quân đỏ mặt, mang theo tiếng khóc nức nở trả lời.

19. Chương 19

“Không nên sao? Không có việc gì nha. Có anh ở đây rồi. Ngoan, lên giường, tự mình cởi quần ra.”

Đoàn Nghị Quân vốn là không muốn, thế nhưng nghe được nam nhân nói như thế, liền nhịn không được mà lên giường ngồi, sau đó cởi quần ra.

“Tưởng tượng xem ca ca hiện tại đang sờ vào nơi này của em, cầm lấy nó, nhớ kỹ ngón tay phải chạm vào đầu đinh nho nhỏ trước mặt nga.”

“A...ha... A... Ca ca...”

“Thoải mái sao?”

“Ân... Thật thoải mái...”

“Còn muốn không? Muốn ca ca sờ vào nơi nào của em đây.”

“A...ha... Thật là nhột... Đầu vú bên trên... Còn có phía dưới cũng thật ngứa...”

“Trước tiên sờ sờ vào phía trước của em nga. Vật nhỏ vĩnh viễn lên cao thể này a. Cầm lấy nó di chuyển lên xuống đi. Lần trước ông xã làm sao để giúp em nha?”

“A a... Ngạch a... Thật là thoải mái... Chảy ra nước rồi... Ông xã thật là lợi hại... A...”

“Tiểu tao hóa. Phía dưới đã cởi ra hết chưa?”

“Cởi... Cởi hết rồi...”

“Cởi cả phía trên đi. Hiện tại ông xã muốn hút hút đầu nhũ của em.” Nghe được nam nhân nói, Đoàn Nghị Quân chỉ cảm thấy đầu nhũ tao đến từng đợt nóng hổi lại thêm ngứa ngáy, cậu đã nhịn không được nữa rồi, trực tiếp cởi toàn bộ áo ở phía trên ra.

“Ông xã, nhanh lên một chút đến hút đầu nhũ của em... Thật sướng thật ngứa... Em muốn... Ca ca... Cẩn em...”

Một tay không ngừng xoa nắn đầu nhũ của mình, Đoàn Nghị Quân tưởng tượng ra bộ dáng lúc nam nhân đang làm chính mình, đem nơi nào hút đến vừa đau vừa thoải mái, phát ra cả tiếng “chặc chặt”.

“Thích ông xã hút chỗ này của em sao? Thoải mái chứ? Đầu đã đỏ lên hết rồi, lại còn sưng thành như vậy.”

“A...ha... Thích... Lại dùng lực... Hút... A...ha... Thật là lợi hại... Đem Tiên Nhi hút chết mất... Dùng sức lộng em...”

“Chặc chặt, bảo bối, ông xã không có ở bên cạnh em chính mình ngoạn sao? Như thế nào lại tao thành như vậy.”

“Không... Không có... Chỉ cho ông xã chạm vào... Ân... ngô... A a... Dùng sức...”

“Lỗ nhỏ phía dưới muốn anh sao?”

“Muốn... Thật là muốn..”

“Muốn ông xã hay là đại nhục bồng của ông xã nha?”

“Đều... Đều muốn... A...ha...”

“Chặc chặt, muốn cả hai đều cho em sao?”

“Muốn... Ân a... A... Phía dưới cũng muốn...”

“Nằm úp sấp xuống đi, nhếch cái mông lên! Chính mình cắm vào! Nhớ kỹ trước tiên phải dùng thuốc bôi trơn nga, không được lộng chính mình bị thương.” Thanh âm của Trình Dật lúc này đã trở nên có chút khàn khàn, hơn nữa giọng nói cũng bắt đầu thô trọng. Đoàn Nghị Quân bị thanh âm như vậy mê đến thần hồn điên đảo, “Em... Em đã biết.”

Rất nhanh cậu đã xoay người nằm úp sấp xuống, sau đó tự mình bôi trơn, tưởng tượng ra dáng vẻ của nam nhân lúc này đây, cầm hai ngón tay vào trong, “A... a! A...ha... Ông xã... Nóng quá... Thật lớn... Muốn chết...”

“Làm được em thoải mái sao? Tiểu huyết của em thật chặt thật nóng, hút anh thật sướng, ông xã cũng bị em hút sướng chết.”

“Ân... a... Lại dùng lực sâu một chút... A... a... Thật là thoải mái... Đại nhục bồng của ông xã ăn thật ngon...” Đoàn Nghị Quân tưởng tượng thấy nam nhân đang rong ruổi trên thân thể mình, nhắm mắt lại đem ngón tay đã cắm vào bên trong bắt đầu trừu động, vừa sáp vừa hướng đầu dây bên kia lẳng kêu.

“A...ha... Ông xã... Mau tới sáp em... A... a...”

“Ân... ngô... Thật thoải mái... Đi vào thật sâu... Ca ca... Em rất nhớ anh... A... a...”

“Ông xã... Lại dùng lực một chút... Thao em... Thao chết em... A...ha... a...”

Trình Dật không nói gì, thế nhưng tiếng thở dốc ồ ồ gần như đã phản ánh anh đang làm cái gì ở đầu dây bên kia. Chỉ cần nghe được thanh âm của nam nhân, Đoàn Nghị Quân không khác gì được uống xuân được, trở nên càng thêm phóng dăng.

“Ông xã... Nhanh một chút sắp em... Cắm vào thao chết em... Em muốn đại nhục bổng của anh... A a a...” Bình thường không dám nói phóng dăng như thế nhưng hiện tại bởi vì cách một chiếc điện thoại di động, lúc này đây cậu đều đem toàn bộ hô lên thành tiếng.

“Sắp chết em!” Trình Dật cúi đầu nguyên rửa một tiếng, trong thanh âm khàn khàn tràn đầy hương vị nam nhân, khi nghe thấy một tiếng này Đoàn Nghị Quân hầu như trực tiếp đạt được cao trào.

“A... a... a... Ca ca sắp chết em... Muốn bắn... Cũng bị ông xã sắp bắn... A... a...”

“Ngoan, cùng nhau.” Bên kia thanh âm của Trình Dật tựa hồ cũng đã đến cực hạn, nghe được tiếng thở dốc trầm thấp của anh, Đoàn Nghị Quân càng thêm không nhịn được mà kêu to lên. Trên ngón tay đã tràn đầy *** thủy bị chính mình sắp đi ra ngoài, Đoàn Nghị Quân một bên rên rỉ, chỉ cảm thấy một luồng sáng trắng hiện lên trong đầu, cọ xát một hồi đến cuối cùng cũng chịu không nổi nữa mà bắn ra. Nhất thời dưới thân cũng biến thành một mảnh ướt đầm.

Trong nháy mắt Đoàn Nghị Quân hầu như đã quên điện thoại di động vẫn đang mở, thân thể liên yếu đuối ngã xuống giường, sau đó liều mạng thở phì phò.

“Có khỏe không?” Thanh âm ôn nhu của nam nhân từ đầu dây bên kia truyền tới, Đoàn Nghị Quân mới vươn tay đem điện thoại một lần nữa để ở bên tai.

“Vừa rồi không phải bảo bố đã nói rất nhớ anh sao? Còn muốn chính anh sắp chết em mà.”

Vừa nãy trong lúc ý loạn tình mê bản thân đã thốt ra, Đoàn Nghị Quân vẫn nhớ rất rõ, bây giờ khi cậu nghĩ lại, chỉ cảm thấy chính mình tao vô cùng mà thôi.

“Ha hả, sao lại không nói. Có nhớ anh không?”

“Nhớ...”

“Ngoan, hiện tại đứng lên mở cửa sổ ra.” Đoàn Nghị Quân cảm thấy kỳ quái, nhưng vẫn là ngoan ngoãn đi tới bên cửa sổ đẩy ra, lại không nghĩ rằng liền thấy nam nhân đã đứng dưới lầu nhà mình, bên cạnh còn có một chiếc xe đang đỗ.

Không có tự hỏi thêm nữa, Đoàn Nghị Quân tùy tiện cầm lấy quần áo mặc vào, sau đó vội vã chạy xuống dưới lầu.

“Anh... Sao anh lại đến đây!!”

“Bà xã. Ngày hôm nay chính là đêm động phòng hoa chúc của chúng ta nha. Đương nhiên anh phải tự thân xuất mã rồi.”

Đoàn Nghị Quân trợn to hai mắt. Nếu anh đã tới..... vừa nãy bọn họ đang làm cái gì nha? So thời gian lâu như thế, chính mình lại bị lừa bỡn đi!! Thế nhưng ngược lại có cảm giác mơ hồ ngọt ngào cùng hài lòng, mình nhất định sẽ không tha thứ cho anh đâu cái đồ hỗn đản này!!

“Xuân tiêu nhất khắc thiên kim, bà xã, chúng ta không làm chuyện kế tiếp hay sao?”

=== Hoàn ===

Cuối cùng cũng đã hoàn thành được bộ thứ 2. Như đã nói ở lúc đầu, tuy đây là đoản văn nhưng độ dài cũng thiệt là kinh người nha ().

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/dai-than-nhi-lao-ba-dieu-lieu>